

784/143

MAGYAR
NÉPDALOK

EGYETEMES GYŰJTEMÉNYE.

Első kötet 2. füzete.

Rendezés kiadá

MÁTRAY GÁBOR,

Széchenyi-országos könyvtár őre a magyar nemzeti Muzéumban, a pestbudai hangászegyleti zenede igazgatója, magyar tudós társasági levelező tag.

Allgemeine Sammlung
ungarischer
Volkslieder

Ersten Bandes 2. Heft

Redigirt und herausgegeben durch

GABRIEL MÁTRAY,

Custos der Széchenyi'schen Landesbibliothek im ungarischen National-Museum, Direktor des Pest-Dfner Musikverein-Conservatoriums, korr. Mitglied der ung. Gelehrten-Gesellschaft.

Tartalma

a két első füzetnek.

	Füzet.	Lap.
Áldom azt a pillantást	II.	107.
Állj-meg Jancsi	II.	103.
A szeretóm iródiák	II.	141.
Az alföldön halász legény	I.	43.
Az én rózsám boglyát tetéz	II.	141.
Az én rózsám takaros	II.	93.
Azt izente	II.	97.
Becsaliba járnak	II.	89.
Bimbóból lesz	II.	85.
Bodrog partján növekedett	II.	75.
Búza, búza	II.	101.
Csárdás élet	II.	105.
Ég a kunyhó	I.	45.
Egy kis kenyér	II.	137.
Elmennék én tihozzátok	II.	95.
Elment a lány az apjával	I.	17.
Elmentem én a szőlőbe	I.	37.
Ugyanaz karénekre	I.	63.
Én vagyok a petri gulyás	II.	135.
Érik a cseresznye	II.	99.
Érik a szőlő	I.	35.
Ugyanaz karénekre	I.	62.
Estve jár a hajdú	I.	13.
Ez elmult gonosz időket	II.	69.
Fakólovam fel van kantározva	I.	51.
Fakó lovam, gyors paripám	I.	11.
Fekete szárú cseresznye	II.	133.
Felfogadtam száz meg százszor	I.	47.
Felszántom én ezt az utcát	II.	113.
Ha betekint	II.	131.
Ha dolmányom	II.	121.
Ha ki tiszta buzát	I.	49.
Három csillag van	II.	139.
Honnan jössz te	I.	19.
Igyunk a ki anyala van	II.	144.
Itthon van-e a kanász	II.	81.
Jaj be fázom	I.	59.
Jegenyefa tetejébe	I.	23.
Ugyanaz karénekre	I.	53.
Káka tövén	I.	33.
Ugyanaz karénekre	I.	60.
Kidült a fa	I.	61.
Kisütött a nap	I.	21.
Lefeküdtem, de csak alig	II.	127.
Magasan száll a felhő	II.	83.
Már minálunk így köszönnek	I.	57.
Megégett a szentpéteri állás	I.	3.
Ugyanaz karénekre	I.	50.
Megy a kis lány	II.	15.
Megy a kócsi	II.	109.
Mit busulsz kenyeres	II.	73.
Most jöttem Erdélyből	II.	77.
Nem eszem én	II.	79.
Nézz babám a szemembe	I.	25.
Ugyanaz karénekre	I.	54.
Nincsen nekem pejaripám	I.	15.
O kedves ház	I.	39.
O te áldott Kánaán	I.	27.
Ugyanaz karénekre	I.	55.
Ott a réten egy almafa	I.	7.
Öreg bíró kis bírótul	II.	129.
Pesttől fogva Debreczenig	I.	5.
Ugyanaz karénekre	I.	52.
Piros alma teled	I.	41.
Rozmarinnak	II.	117.
Rózsabokor virit	II.	87.
Sárga csikó	I.	9.
Simonyiban van egy malom	I.	31.
Ugyanaz karénekre	I.	58.
Sirtál anyám egykor	I.	64.
Sok csudák voltak	II.	67.
Sötét felhők	II.	115.
Száraz kukoricaszál	II.	143.
Szent Gergely doctornak	II.	71.
Szöke kis lány	I.	29.
Ugyanaz karénekre	I.	56.
Túl a Hejőn	II.	91.
Törött ágról	II.	119.
Vigan, vigan legények	II.	123.

Inhalt

der ersten zwei Hefte.

	Hefte.	Seite.
Äckern werd' ich	II.	113.
Als ich ging	I.	7.
Als ich mich in's Bett	II.	127.
An dem Hügel	II.	87.
Auf dem Himmel	II.	139.
Auf den Weinberg	I.	37.
Daselbe für den Chor	I.	63.
Auf des Tannenbaumes Höhen	I.	23.
Daselbe für den Chor	I.	53.
Aus dem Schilf	I.	33.
Daselbe für den Chor	I.	60.
Aus Knospen	II.	85.
Bei dem Rosmarin	II.	117.
Beim Gemüse	I.	21.
Der Hajduk	I.	13.
Diesen Gruß	I.	57.
Dieser Baum	I.	61.
Dürrer Mais	II.	143.
Dunkle Wolken	II.	115.
Eben komm' ich	II.	77.
Es gefällt mein Falber	I.	51.
Etwas Salz	II.	137.
Feurig ist mein Kopf	I.	9.
Fischer bin ich	I.	43.
Fragen ließ mich	II.	97.
Freund betrübt bist Du	II.	73.
Geht die Blonde	I.	29.
Daselbe für den Chor	I.	56.
Gerne würd' ich	II.	95.
Guter Junge	I.	19.
Herrlich ist das Csárda-Leben	II.	105.
Ich bin der Gulyás	II.	135.
In das Dorf	II.	109.
In dem Hemde	I.	59.
In den Lüften	II.	83.
Ist der Schweinhirt	II.	83.
Janesi halt' an	II.	103.
Rehrt der arme Bursch	II.	131.
Rirsche mit dem schwarzen Stengel	II.	133.
Rnisternd brennt das Haus	I.	45.
Man kann alle Herzensqualen	I.	31.
Daselbe für den Chor	I.	58.
Meiner Eltern Brot	II.	79.
Mein Geliebter	II.	111.
Mit dem Vater	I.	17.
Munter Burschen	II.	123.
Mutter deine Thränen	I.	64.
Nach dem Mädchen	II.	125.
Nst hab' ich's mir vorgenommen	I.	47.
Ohne Pferd bin ich	I.	15.
O mein theures Kanaan	I.	27.
Daselbe für den Chor	I.	55.
Reif sind halb	II.	99.
Reif wird die Traube	I.	35.
Daselbe für den Chor	I.	62.
Röschen mein	II.	93.
Röschen muß	II.	141.
Rothe Keffel	I.	41.
Schöne Mädchen	II.	89.
Selig war ich	II.	107.
Steh' mein Kind in's Auge mir	I.	25.
Daselbe für den Chor	I.	54.
Sprechen will ich	II.	69.
Stolzes Mädchen	I.	39.
Trinken wir	II.	144.
Tulpe, aufgeblühet	II.	75.
Ueber'n Hejő	II.	91.
Unser Richter	II.	129.
Unser Hütte	I.	3.
Daselbe für den Chor	I.	52.
Viel der Wunder gab's	II.	67.
Von Pest führt nach Debreczin	I.	5.
Daselbe für den Chor	I.	52.
Wäre nicht mein Pferd	I.	11.
Wären meines Dolmány's Knöpfe	II.	121.
Weithin flog	II.	119.
Weizen, Weizen	II.	101.
Will man viel und schönen Weizen	I.	49.
Zu dem uns so werthen	II.	71.

Méltóságos

Tótprónai s Blatniczai Báro

PRÓNAY GÁBOR

urnak, a kir. porosz Sz. János-, kir. portugali fogantatás-, szász-coburg-gothai Erneszt-hercegi házi-rend vitézének, a pestnegyei ágost. vall. esperestség főfelügyelője s a pestbudai hangászegyleti zenede elnökének s a t. s a t.

ő Nagyságának

ajánlja

a kiadó.

Dem Hochgebornen Herrn

GABRIEL PRÓNAY

Freiherrn von Tótpróna und Blatnicza,

Mitter des kön. Preussischen Johanniter-, des kön. Portugiesischen Empfängniß-, und des herzogl. Sachsen-Coburg-Gotha-Ernestinischen Haus-Ordens, Oberinspektor des Pester evang. Seniorats Augsb. Confession, Präses des Pest-Dfner Musikverein-Conservatoriums
u. s. w. u. s. w.

gewidmet

durch den Herausgeber.

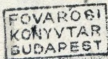
TÁBORSZKY és PARSCH
BUDAPEST

Hochgeborner Herr Baron!

Indem ich dieses zweite Heft der allgemeinen Sammlung ungarischer Volkslieder Ew. Hochgeboren widme, gebe ich nicht nur meine tiefe Verehrung kund, sondern trage zugleich jenen Tribut der Billigkeit ab, welchen ich Ew. Hochgeboren für jene öftere Aneiferung schulde, mit der Sie mich zur Herausgabe der durch mich gesammelten Volkslieder zu ermuthigen die Gnade hatten. — Und wenn ich theils Ihre für ungarische Musik nicht nur bezeugte Zuneigung, sondern auch in der Komposition ungarischer Original-Tonwerke bewiesene ausgezeichnete Fähigkeit, theils endlich den im Aufblühen unsers Central-Musikinstituts erprobten unermüdlischen Eifer, und die weisen Anordnungen Hochderselben in Betracht ziehe, — folge ich nur der mit der Billigkeit gepaarten Stimme der Pietät, wenn ich dieses Liederheft Ew. Hochgeboren widme.

Geruhen Hochdieselben es mit Ihrer allgemein bekannten Huld aufzunehmen, und dieses Unternehmen auch fernerhin Ihrer gütigen Unterstützung theilhaftig zu machen.

Pest, am 16. September 1854.

GABRIEL MÁTRAY.

Méltóságos Báro,

Nagyságos Uram!

A magyar népdalok egyetemes gyűjteménye e második füzetét Méltóságodnak szentelvén, nemcsak mély tiszteletem bizonyítványát nyilvánítom, hanem egyszersmind a méltány adóját rovom-le, mellyel Méltóságod ama több izbéli buzdításaért tartozom, miszerint az általam egybegyűjtött népdalok kiadására ösztönözni méltóztatott. — S ha részint Méltóságodnak nemcsak a magyar zene iránti vonzalmát, hanem eredeti magyar zeneművek szerzésében is bebizonyított kitűnő tehetségét, részint végre központi zeneintézetünk virágoztatása ügyében tapasztaltt ernyedetlen buzgalmát és bölcs intézkedéseit veszem tekintetbe, — a méltányossággal párosított kegyelet szavát követem, midőn e dalfüzetet Nagyságodnak ajánlom.

Méltóztassék azt közösen ismert kegyességével fogadni, s e vállalatot további nagybecsü pártolásában részesíteni.

Pesten 1854. September 16.

Mátray Gábor.

Méltóságos Barok

Nagyságos Urain!

A magyar népből egyetemes gyűlöletnek és második fűzői Méltóságoknak szemléltetés.
nemcsak mely készleten bizonyítványt nyilvánított, hanem egyetemes a méltóság adja
rovom-le, mellyel Méltóságod ama több ízbeni praedikációért tartozom, miszerint az általam egybe-
gyűjtött népből kiküldésre ösztönözni méltóztott. — S ha részint Méltóságodnak nemcsak a
magyar zene iránti vonakodás, hanem eredeti magyar zeneművek szerzésben is bebizonyított ki-
luno lehetőség, részint végre központi zeneintézetünk virágzótlása ügyében tapasztalt egye-
dellen buzgalom és hőles intézkedéseit veszem tekintetbe. — a méltóságossággal párosított kegye-
les szavak követem, midőn a dalírókat Nagyságodnak ajánlom.

Méltóságok azt közösen ismert kegyességével fogadni, a e vállalatot tovább nagybecsű
pártolásban részesíteni.

Pestén 1854. Szeptember 16.

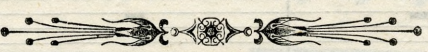
Mátyás János

Magyar
N É P D A L O K

egyetemes gyűjteménye.

Első kötet

2-dik füzet.

Allgemeine Sammlung
ungarischer

V o l k s l i e d e r.

Ersten Bandes

2. Heft.

40.

Sok csudák voltak.

Adagio. Metron. ♩ = 50.

Ének.
Gesang.

The first system of the musical score consists of two staves. The top staff is for the voice (Ének. Gesang.) and the bottom staff is for the piano (Zongora. Pianoforte.). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The piano part begins with a piano (*p*) dynamic and a *dol* (dolce) marking. The piano part features a melodic line in the right hand and a supporting bass line in the left hand. The vocal line is mostly rests in this system.

The second system continues the musical score. The vocal line begins with the lyrics "Sok csu-dák vol-". The piano part continues with a piano (*p*) dynamic and a *cres.* (crescendo) marking. The piano part features a melodic line in the right hand and a supporting bass line in the left hand. The vocal line continues with the lyrics "Biel der Wun-der".

The third system continues the musical score. The vocal line begins with the lyrics "ta- nak jó Ma-gyar-or-szág-ban, ki nagy em- lé - ke - zet szé- les e vi-". The piano part continues with a piano (*p*) dynamic. The piano part features a melodic line in the right hand and a supporting bass line in the left hand. The vocal line continues with the lyrics "gab's im gu = ten Un-gar = lan = de, mel = che in der wei = ten Welt wohl je = der".

lág - ban ; tiz esztendő ó - ta il - lyen nagy boly - gás - ban
faun = te ; und in die-ſem bun = ten Trei- ben ſeit zehn Jah = ren

nem vol- tak Ma - gya - rok ha - son - ló sze - ren - csá - ban.
er = ſüb = ren nie ſo viel von Un = glück die Ma = gya = ren.

Sok csudák voltak jó Magyarorszáiban.

Történeti dal 1553—1554-ből.

Kolozsvárott.

Szöveg- és zeneszerző **Tinódi Sebestyén.**

Sok csudák voltak jó Magyarorszáiban,
Ki nagy emlékezet széles e világban :
Tiz esztendő óta ilyen nagy bolygásban
Nem voltak a Magyarok hasonló szerencsében. *)

Erre hallgassatok, és ti meghalljátok ;
Mert ez leszen nektek jeles krónikátok,
Kiről emlékezik ti megmaradéktok ;
Mert vagy mind elvesztek, avagy jóra fordultok.

Beszélek Erdélyben most történt dolgokról,
János király fija kibujdosásáról,
És a Frater Györgynek ő sok csudájáról,
Csudaképpen történt nagy szörnyű haláláról.

A Ferdinand király igyekezéséről,
Pogány császár ellen törekedéséről,
Jó Magyarországnak megépüléséről,
Legyen Isten vele. elkezdett nagy ügyéről. s a t.

Jegyzet. Lásd e dalt Tinódi Sebestyén krónikája (Kolozsvár 1554. 4-ed rétet) 1-ső lapján.

*) Itt balszerencse értetik.

Viel der Wunder gab's.

Historisches Lied aus den Jahren 1553—1554.

Zu Klausenburg.

Text und Musik von **Sebastian Tinódi.**

Viel der Wunder gab's im guten Ungarlande,
Welche in der weiten Welt wohl jeder kannte :
Und in diesem bunten Treiben seit zehn Jahren
Erfuhren nie so viel von Unglück die Magyaren.

Hierauf gebet Acht, Ihr werdet es gleich hören ;
Denn es soll für Euch in die Chronik gehören,
Ihr und Eure Enkel mögt Euch's tief einprägen ;
Denn geht ihr nicht zu Grund, erwartet Euch viel Segen.

Hörtet Siebenbürgen's neueste Geschichten,
Wie der Sohn des Königs János mußte flüchten ;
Von des Frater György *) vollbrachten Wunderdingen,
Von dessen grauenvollem Tode will ich singen.

Wie der König Ferdinand für Recht erglühet,
Gegen den ungläubigen Kaiser sich bemühet,
Von des guten Ungarlandes neuem Leben,
Zu dessen Wohl uns Gott mag seinen Segen geben. u. s. w.

Anmerkung. Siehe dieses Lied in der Chronik des Sebastian Tinódi (Klausenburg 1554. im 4.) Seite 1.

*) Sprich : Djörbj = Georg.

41.

Ez elmúlt gonosz időket beszélem.

Andante. Metron. ♩ = 52.

Ének.
Gesang.Zongora.
Pianoforte.

The musical score is set in 2/4 time and consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part begins with a forte (f) dynamic and includes a triplet in the first system. The vocal line starts with a rest, followed by the lyrics in Hungarian and German. The piano accompaniment continues with a piano (p) dynamic and features a melodic line in the right hand and a harmonic accompaniment in the left hand.

Lyrics:

Ez elmúlt gonosz i-dő-ket be- szé- lem, vi- téz Tö- rök Já- nos- ról em-
 Cyre- chen will ich von der bö- sen al = ten Zeit, von des Hel- den Tö- rök Já- nos

lé - ke- zem ; mert jó hi- re ne- ve öröm én- ne- kem, aty- ja ha- lálán ke- se- reg én lel- kem.
 Her = zen = leid ; denn wenn mir sein guter Ruf stets Freude bot, schmerzte mich doch tie = fer seines Va- ters Tod.

Ez elmúlt gonosz időket beszélem.

Ennyingi Török János vilézsége.

1553—1554.

Debreczenben, Kolosváratt.

Szöveg- és zeneszerző **Tinódi Sebestyén.**

Ez elmúlt gonosz időket beszélem,
Vitéz Török Jánosról emlékezem;
Mert jó hire, neve öröm énekem,
Atyja halálán kesereg én lelkem.

Nincsen szeme szerencse kerekének,
Egyaránt forog gazdagnak, szegénynek,
Hol jó, hol gonosz fordul embereknek,
Urak és szegény legények mind vesznek.

Nagy sok jóval szereté az ur Isten
Vitéz Török Bálintot ő életében;
Mikor vala szintén jobb életében,
A szerencse hozá veszedelemben,

Jó Török Bálintnak szép házastársa
Megmarada a jó Penflinger Kata
Árvaságban, vele két vitéz fiya
A jó Török János és Ferencz vala,

Nem élhete asszony sokat e világban
Urán való szertelen bánatjában:
Ő meghala Debreczen városában,
A két fiya marada árvaságban.

s a t.

Sprechen will ich von der bösen alten Zeit.

Tapferkeit des Johann Török von Ennying.

1553—1554.

Zu Debresin, Klausenburg.

Text und Musik von **Sebastian Tinódi.**

Sprechen will ich von der bösen alten Zeit,
Von des Helden Török János Herzenleid;
Denn wenn mir sein guter Ruf stets Freude bot,
Schmerzte mich doch tiefer seines Vaters Tod.

Launenhaft und blind war jederzeit das Glück,
Arm und Reich sie unterliegen dem Geschick,
Jedem kömmt das Gute und das Böse bunt,
Herren so wie arme Teufel geh'n zu Grund.

Ueberhäuft von Gott mit Allem auf der Welt
War einst Török Bálint, der bekannte Held:
Doch als er in seinem besten Alter war,
Brachte seinem Leben das Geschick Gefahr.

Török Bálint's treues Weib, das ihm so lieb,
Penflinger Kata verlassen hinterblieb,
So verlassen waren in des Lebens Lenz
Seine Söhne Török János und Ferencz.

Doch nicht lange überlebt' sie den Gemahl,
Sein Verlust war ihrem Herzen bitter Qual:
In der Stadt Debresin gab sie auf den Geist,
Und die beiden Söhne blieben da verwaist.

u. f. w.

Jegyzet. Lásd e dalt Tinódi Sebestyén krónikája (Kolosvár 1554. 4-edrét) 173. lapján.

U m e r k u n g. Siehe dies Lied in der Chronik des Sebastian Tinódi (Klausenburg 1554. in 4.) Seite 173.

Szent Gergely doktornak.

Andantino. Metron. ♩ = 69.

Ének.
Gesang.

Zongora.
Fortepiano.

p

Szent Gergely do-
Zu dem uns so

f

p

f

ktor - nak, hi - res ta - ni - tó - nak az ő nap - ján ré - gi szo - kás
wer = then Fest des hoch = ge = Lehr = ten heil' = gen Ore = gorás len = fen wir die

sze - rint menjünk Isten sze - rint is - ko - lá - - ba.
Schrit = te geht nach al - ter Sit = te in die Schu = le.

ff

Szent Gergely doktornak.

Falusi tanuló gyermekek éneke Martius 12-kén.

1696—1846.

Esztergom, Heves, Nógrád, Pest megyében s a Jászságban.

Szent Gergely doktornak

Hires tanítónak

Az ő napján

Régi szokás szerint

Menjünk Isten szerint

Iskolába.

Lám a madarak is,

Hogy szaporodjanak,

Majd megjönnek

A szép kikeletkor;

Sok szép énekszóval

Zengedeznek.

Mert illetén helyben,

Mint gyümölcsös kertben

A fiatal,

Nevelkednek ifjak

Gyermekek jó fiak

Isten által.

Illy helyben királyok,

Urfiak, császárok

Tanítatnak.

A szegény árvák is

Elhagyott fiak is

Oktattatnak.

Ti is ezenképpen

Jertek-el nagy szépen

Iskolába.

Holott szép tudományt

Vegyetek adományt

Üdvösségre.

s a t.

Bu dem uns so werthen Fest.

Gesang der Dorfschüler am 12. März.

1696—1846.

In der Graner, Heimescher, Neograder, Pester Gespanschaft u. in Jagylen.

Bu dem uns so werthen

Fest des Hochgelehrten

Heilgen Gregors

Denken wir die Schritte

Fest nach alter Sitte

In die Schule.

Um sich zu vermehren

Werden wiederkehren

Bald die Vögel;

Und mit dem Gesange

Werden sie noch lange

Uns ergötzen.

Denn an solchem Orte

Muß aus jedem Worte

Gutes sprossen;

Wie das Obst im Garten,

Zieht man hier die zarten

Kleinen groß auf.

Könige und Kaiser

Werden hier stets weiser

Und gelehrter.

Und mit großem Fleiße

Wird so manche Waise

Unterrichtet.

Drum nach alter Sitte

Denket eure Schritte

In die Schule.

Wo nach kurzer Weile

Ihr zu Eurem Heile

Vieles lernet.

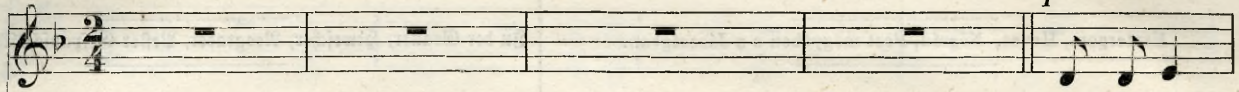
u. s. w.

Jegyzet. Lásd e dal teljes szövegét e nyomtatványban: Zöngedőző menyeyi kar s a t. Lőcsén 1696. 24-ed rétbén, a 69-ik oldalon — és Erdélyi János népdalok és mondák I-ső kötet. Pest 1846. 8-ad rétt, a 312-dik lapon.

Anmerkung. Siehe den vollständigen ung. Text dieses Liedes in dem Druckwerke: Zöngedőző menyeyi kar etc. Leutschau 1696. in 24-to Seite 69. — und in Johann Erdélyi's „népdalok és mondák“ I. Band. Pest 1846. in 8. Seite 312.

Mit busulsz kenyeres.

Andante. Metron. ♩ = 52.

Ének.
Gesang.Mit bu-sulsz
Freund be- trübtZongora.
Fortepiano.ke- nye-res, mi-dön sem-mid sin-csen, jó az Is - ten, jót ad, légy jó re-mény-
bist du, was hat Dich denn be- trofz fen? Gut ist un - ser Gott, Du kannst das Be - steség-ben. Fel-nyi-lik az i - dö a ta - va- szi fü - ben;
hof- fen. Hoch ist hier das Gras, man könn- te es schon mä - hen,

ho - va két sze - münk lát, el - buj - do - sunk ket - - ten.
 wir ent-flieh'n, so weit nur un - fre Au - gen se - - hen.

Mit busulsz kenyeres.

Buga Jakab éneke.

A XVII-dik század végétől kezdve 1846-ig.

Dunán túl.

Mit busulsz kenyeres, midőn semmid sincsen?
 Jó az Isten, jót ad, légy jó reménységben.
 Felnyílik az idő a tavaszi fűben,
 Hova két szemünk lát, elbujdosunk ketten.

O édes pajtlásom, hogy ne búslakodjam?
 Midőn a sok gondok uralkodnak rajtam,
 Sok gondolkodásim szüntelen fárasztanak,
 Minden órán engem elmémben bágyasztanak.

Ki van az oldalam, rongyos a dolmányom;
 A sok folttól ugyan nehéz a nadrágom;
 Hátam lapiczkáját veri a kalpagom,
 Zsiros ködmenem is alig van nyakamon.

A köpönyegem is igen elviseltt már,
 A sok eső miatt vagyok benne nagy kár,
 Mind elrothasztotta a csizmámat a sár,
 Nyereséggel szerzett pénzem is szűken jár.

A farkasbőrömnek lekopott a szőre,
 Pókháló, poloczka a szegen belepte,
 Elkerül már engem a szépek serege;
 Mert szurkos az ingem, nincs, ki fehérítse.

Nincsen abrak, széna; rút, hitvány a lovam;
 Rongyos az istálló, igen pusztá házam;
 Mind eltöredezett szegen a nyeregfám,
 Mind lekopott róla a sok szép nyertt szerszám.

Lovamról már nagyon lekopott a patkó,
 A melly még rajta van, az is nem igen jó:
 Ha nem patkoltatom, elhal tőlem a ló.
 Csak gyalog maradok, mint egy rút kóborló

Kenyerem, peccenyém már igen szűken van,
 Morzsalék sem hever most a tarsolyomban:
 Pénzem pedig nincsen sehol oldalamon,
 Kiürült a tüszüm, elkelt kóborlásom.

Ej mit, eb az anyja! mint élnék, élek,
 Kivetem hasamat a jó verőfénynek;
 Csak úgy dohanyozom, mikor megéhezem,
 Így én is másokkal eltengődöm szepen.

Jegyzet. Lásd e dalt a magyar nemzeti Múzeum kézirattárában Szenes-
 György dalai között (1606—1704.) — és Erdélyi Ján. népdalai
 1-ső kötetében.

Freund betrübt bist du.

Lied des Jakob Buga.

Ende des XVII. Jahrhunderts bis 1846.

Jenseits der Donau.

Freund betrübt bist Du, was hat Dich denn betroffen?
 Gut ist unser Gott, Du kannst das Beste hoffen.
 Hoch ist hier das Gras, man könnte es schon mähen,
 Wir entflieh'n, so weit nur uns're Augen sehen.

Oh wie sollte ich dem Kummer mich entschlagen?
 Wenn mich unaufhörlich so viel Sorgen plagen.
 Ob der vielen Sorgen muß ich mich stets grämen,
 Da sie mir schon den Verstand beinahe lähmen.

Meines Dolmány's *) Risse werden immer weiter,
 Schwer sind von den vielen Lappen die Beinkleider,
 Meines Kalpag's **) Spitze schlägt mir oft den Rücken,
 Mein beschmierter Ködmen ***) macht mich öfters bücken.

Auch mein Mantel ist schon ziemlich abgetragen,
 Manche Wunde hat der Regen ihm geschlagen;
 Von dem Roth sind mir die Stiefel ganz zerrissen,
 Und das sonst so viele Geld muß ich nun missen.

Von dem Wolfspelz sind die Haare abgeschunden,
 Ungezieser haben sich d'rauf eingefunden;
 Alle Schönen trachten mir schon auszuweichen,
 Denn mein Hemd ist schmutzig, Niemand will mir's bleichen.

Futter hab' ich kein's, mein Pferd ist eine Mähre,
 Wenn mein Stall und Haus doch etwas besser wäre!
 Auch mein Sattelholz will nicht mehr richtig sitzen,
 Und das Pferdgeschirr ist gar nicht zu benützen.

Schlecht sind schon an meinem Pferde die Hufeisen,
 Und so abgenützt, daß es nicht taugt zum Reisen;
 Sicher geht's zu Grund, laß ich es nicht beschlagen,
 Dann kann ich als Vagabund zu Fuß mich tragen.

Schmal ist mir das Brot, der Braten zugemessen,
 Im Tornister find' ich gar nichts mehr zum essen.
 Geld kann ich aus keinem meiner Säcke geben,
 Alle sind sie leer vom lieberlichen Leben.

Si, was liegt daran! ich lebe doch in Wonne,
 Strecke meinen Bauch hinaus zur Mittagssonne;
 Rauche halt Tabak, wenn ich sollt hungrig werden,
 Und verleb' gleich Andern so die Zeit auf Erden.

*) Kurzer ungarischer Rock

**) Ungarische Mütze.

***) Pelzjacke.

Umfeldung. Siehe den ung. Text in der Handschriften-Sammlung des ung. Na-
 tional-Museums unter den Liedern des Georg Szenes (1606—1704) — und im
 1. u. 2. Bande des Johann Erdélyi.

44.

Bodrog partján növekedett tulipán.

Andante. Metron. ♩ = 56.

Ének.
Gesang.Zongora.
Piano forte.

The first system of the musical score consists of two staves. The top staff is for the voice (Ének/Gesang) and the bottom staff is for the piano (Zongora/Piano forte). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The piano part begins with a piano (*p*) dynamic and includes a forte (*f*) dynamic marking.

The second system continues the musical score. The vocal line has a piano (*p*) dynamic and a crescendo (*cresc.*) marking. The piano accompaniment also features a piano (*p*) dynamic marking. The lyrics are written below the vocal line.

Bo - drog part - ján nö - ve - ke - dett
Tul = pe, auf = ge = blü = het an der

The third system continues the musical score. The vocal line has a piano (*p*) dynamic and a forte (*f*) dynamic marking. The piano accompaniment also features a piano (*p*) dynamic marking. The lyrics are written below the vocal line.

tu - li - pán, bús szi - vem csak té - ged o - hajt, té - ged vár,
Bo = drog Strand, mein be = trüb = tes Herz ist nur mit Dir ver = wandt,

bok-ré-tám-nak el-her-va-dott szép-sé-ge, o-da tu-li-
 ab-ge-welkt ist mein so schön-er Blu-men-strauß, und mit meiner

pá-nom gyö-nyö-rü-sé-ge.
 Tul-pe Herr-lich-keit ist's aus.

p *f*

Bodrog partján növekedett tulipán.

1790—1846.

Bihar- és Nyitra megyében.

Bodrog partján növekedett tulipán,
 Bús szívem csak téged ohajt, téged vár!
 Bokrétámnak elhervadt szépsége,
 Oda tulipánom gyönyörűsége.

Elmegyek immár tőled, gyöngyalak,
 Kit én bizony sokat ohajtottalak:
 De örökösen téged el nem hagylak,
 Bizonyságul még most is megcsókollak.

Ha elmegy is már éntölem, drága kincs,
 Gyöngyfekete két szemeddel rám tekints!
 Én is szívemben tartalak, míg élek,
 Egyetlen egy gyönyörűsége lélek.

Bucsuzásom már tőled elvégeztem,
 Hosszú beszédre reá nem érkezem,
 Hűségedre magam lekötölezem,
 Édesednek ki magamat nevezem. s a t.

Jegyzet. E dal egyéb fordájt lásd Erdélyi János népdalai I-ső kötetében.

Culpe, aufgeblühet an der Bodrog Strand.

1790—1846.

In der Biharer und Neutraer Gespanschaft.

Culpe, aufgeblühet an der Bodrog Strand,
 Mein betrübtes Herz ist nur mit dir verwandt,
 Abgewelkt ist mein so schöner Blumenstrauß,
 Und mit meiner Tulpe Herrlichkeit ist's aus.

Perle meines Lebens, jezund scheiden wir,
 Dimalz war es, daß ich mich gesehnt nach Dir:
 Nicht auf ewig gilt jedoch mein Abschiedsgruß,
 Zum Beweise geb' ich dir noch diesen Kuß.

Führt dich auch dein Loos auf eine andre Bahn,
 Sieh' mich mit den perlenschwarzen Augen an!
 Auch Du prägest Dich in meinem Herzen ein,
 Einzige vielgeliebte Seele mein!

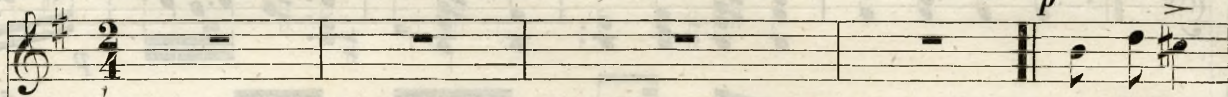
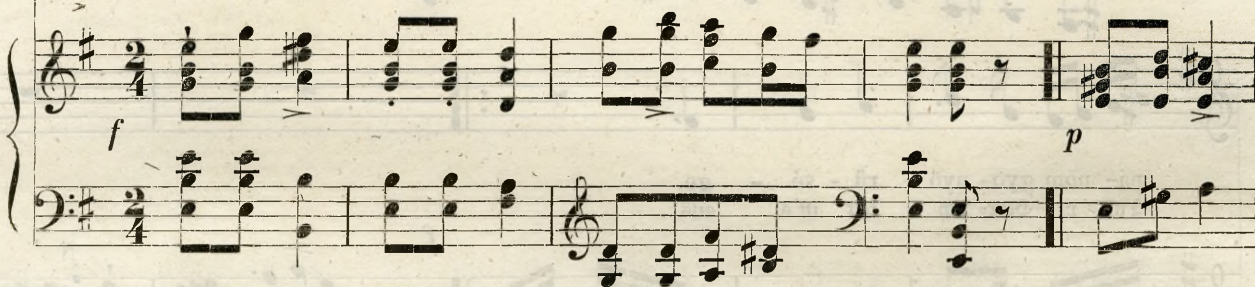
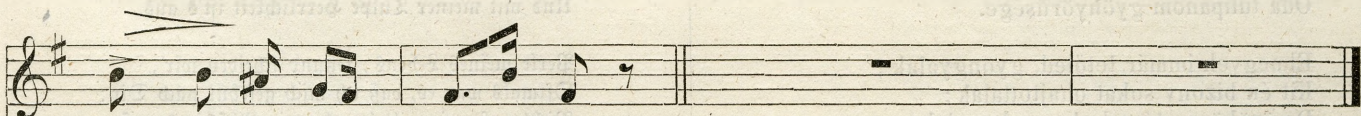
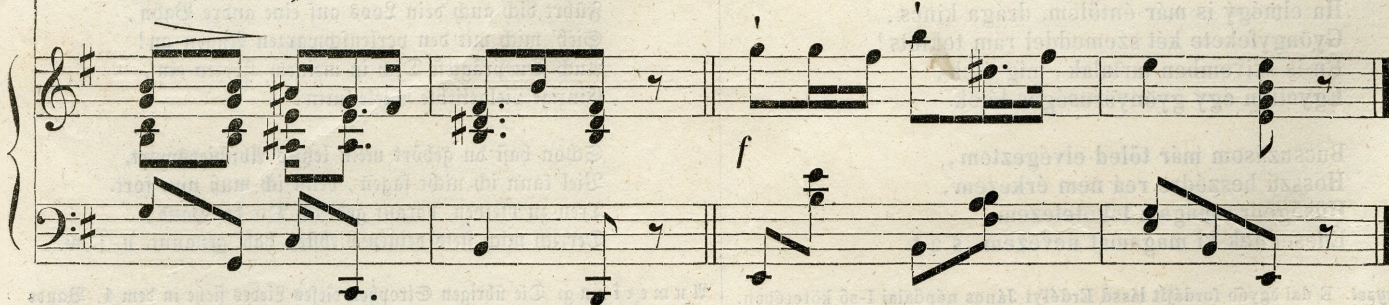
Schon hast du gehört mein letztes Abschiedswort,
 Viel kann ich nicht sagen, denn ich muß nun fort.
 Treu zu bleiben, darauf geb' ich Dir die Hand,
 Der ich mich stets deinen Liebsten hab' genannt. u. s. w.

Anmerkun g. Die übrigen Strophen dieses Liebes siehe in dem 1. Bande der Volkslieder des Johann Erdélyi.

45.

Most jöttem Erdélyből.

Allegretto Metron. ♩ = 76.

Ének.
Gesang.Most jöt-tem
Eben komm'Zongora.
Pianoforte.Er - dély-ből, Er - dé - lyi or - szág - ból, ki - seb - bik szol - gám-mal,
ich aus dem Sie - ben = bü = ger Lan = de, mit Rá - kó - - czy Pis - ta,Rá - kó - czy Pis - - tá - val.
den dort je = der kann = te.

Most jöttem Erdélyből.

A XVIII. század elejétől kezdve 1825-ig.

Győrött, Pesten, Székes-Fehérvárott.

Most jöttem Erdélyből,
Erdélyi országból
Kisebbik szolgálom,
Rákóczy Pistával.

Eressz-be violám,
Violám galambom!
Biz' én nem eresztlek,
Mig nem tudom neved.

Engemet neveznek
Bercsényi Imrének;
A szolgálomát hívják
Rákóczy Pistának.

Gyere-be violám,
Violám galambom!
A számodra leszen
Vetett agyam készen.

A szolgálomának leszen
Turós pampus készen.
Lovadnak is leszen
Köistálló készen.

Eben komm ich aus dem Siebenbürger Lande.

Vom Beginne des XVIII. Jahrhunderts bis 1825.

In Raab, Pest, Stuhlweissenburg.

Eben komm' ich aus dem
Siebenbürger Lande
Mit Rákóczy Pista, *)
Den dort Jeder kannte.

Mache auf mein Läubchen,
Wirft mich doch noch kennen!
Nimmer werd' ich öffnen,
Willst Du dich nicht nennen.

Mich nennt man Bercsényi
Imre **) aller Orten,
Und Rákóczy Pista
Ist mein Knapp' geworden.

Komm' herein mein Läubchen,
Komm' mein süßes Leben,
Dir will ich mein schönes
Gutes Bett nun geben.

Deinen Knappen will mit
Kuchen ich traktiren,
Und Dein Pferd in einen
Guten Stall dann führen.

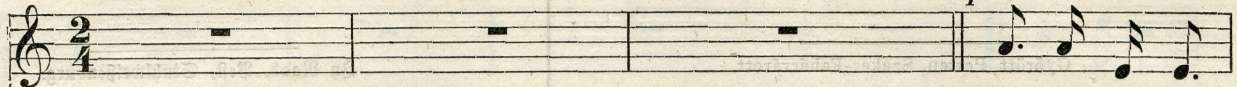
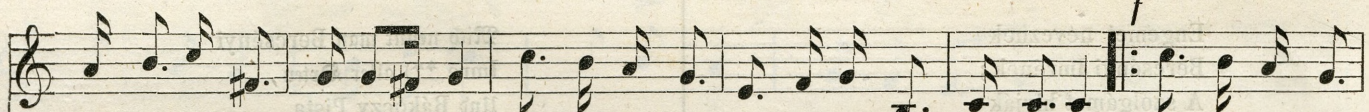
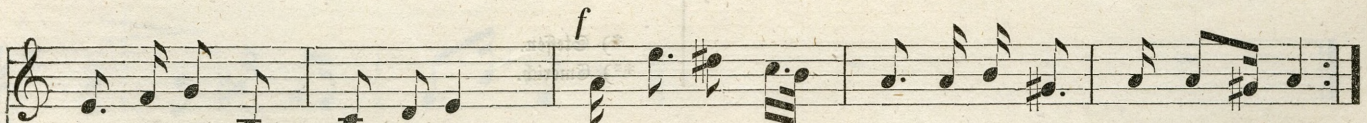
*) Steffen.

**) Emerich.

46.

Nem eszem én apám, anyám kenyerét.

Andante. Metr. ♩ = 54.

Ének.
Gesang.Nem e-szem én
Mei = ner Et = ternZongora.
Piano forte.a - pá-m a - nyám ke - nye - rét, vi - se - lem én ki - rá - lyom - nak fe-gy - ve - rét. Min - den a - nya
Brot hat für mich kei = nen Werth, denn ich tra = ge mei = nes gu = ten kö-nigs Schwert. Je = de Mut-tero - da ad - ja a fi - ját, hogy vé - ré - vel véd - je ki - rályt s ha - zá - ját.
op = fert wil - lig ih = ren Sohn, wenn es gilt zu ret = ten Va = ter = land und Thron.

Nem eszem én apám , anyám kenyerét.

1847—1852.

Káposztás-Megyerén , Pesten , Rákospalotán.

Nem eszem én apám anyám kenyerét,
Viselem én királynak fegyverét.
Minden anya oda adja a fiját,
Hogy vérével védje királyt s hazáját.

Felnyergelem világospej paripám,
Felülök rá, átuszatok a Tiszán.
Onnan hajtok szép hat tinót, eladom,
Kell az ára a huszárnak! Megiszom!

Édes anyám szépen nevelt engemet,
Még se tudja az én vig életemet:
Hogyha tudná az én vig életemet,
Éjjel nappal nem siratna engemet.

Szivárványos a kék égnek az alja,
Háború ha van a magyar hazába'.
Az Isten is úgy szerette a fiját,
Hogy vérével váltsa-meg a világát.

Meiner Eltern Brot.

1847—1852.

In K. Megyer , Pest , Rákospalota.

Meiner Eltern Brot hat für mich wenig Werth,
Denn ich trage meines guten Königs Schwert.
Jede Mutter opfert willig ihren Sohn,
Wen es gilt zu retten Vaterland und Thron.

Meinem Falben wird es heut noch sicher heiß;
Denn nachdem ich überseht mit ihm die Leiß,
Fang' ich fette Kälber, und verkauf' sie haar,
So verschafft sich gutes Trinkgeld der Husar.

Meine Mutter gibt sich jetzt dem Grame hin,
Denn sie weiß nicht, daß ich immer lustig bin:
Wüßte sie, daß ich jetzt immer lustig bin,
Wäre Tag und Nacht nicht so betrübt ihr Sinn.

Sieh' den Regenbogen an des Himmels Rand,
Wenn das Kriegsgeschrei ertönt im Vaterland.
Gott hieß auch die Thaten seines Sohnes gut,
Als er diese Welt erlöst' mit seinem Blut'.

Itthon van-e a kanász?

Presto. Metron. ♩ = 122.

Zongora.
Pianoforte.

f

f *p*

Itt-hon van e a ka-nász vagy a fe - le - sé - ge? Nem kell nekem
Ist der Schweinhirt wohl zu Haus' o = der auch sein Weib-chen? An dem Schweinhirt

f *p*

cresc. *f*

a ka-nász, csak a fe - sé - ge, nem kell nekem a ka-nász, csak a fe - le - sé - ge.
liegt mir nichts, nur an seinem Weib-chen, an dem Schweinhirt liegt mir nichts, nur an sei-nem Weib-chen.

Coda per il Pianoforte solo. •

Itthon van-e a kanász?

Dudanóta.

1820—1846.

Fehér-, Somogy- és Veszprim-megyében.

- [: Itthon van-e a kanász
Vagy a felesége? :]
[: Nem kell nekem a kanász
Csak a felesége. :]
- [: A berekben a kanász
Menyecskekkel játszik :]
[: Ugy forgatja a baltát,
Csak a nyele látszik. :]
- [: Megismerni a kanászt
Csak a járásáról :]
[: Nagy karikás botjáról
Kurta bajuszáról. :]
- [: Midőn kanász a mezőn
A botjával játszik :]
[: Ugy leüti a südöt
Csak a füle látszik :]
- [: Tüzre teszem a kanászt,
Melegszen is nála :]
[: Ha megunom magamat,
Pipát gyujtok róla. :]

Ist der Schweinhirt wohl zu Hans'?

Lied mit der Sackpfeife.

1820—1846.

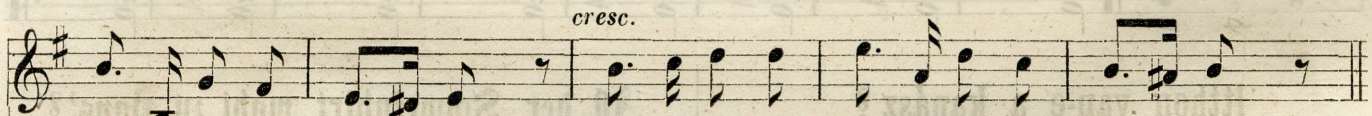
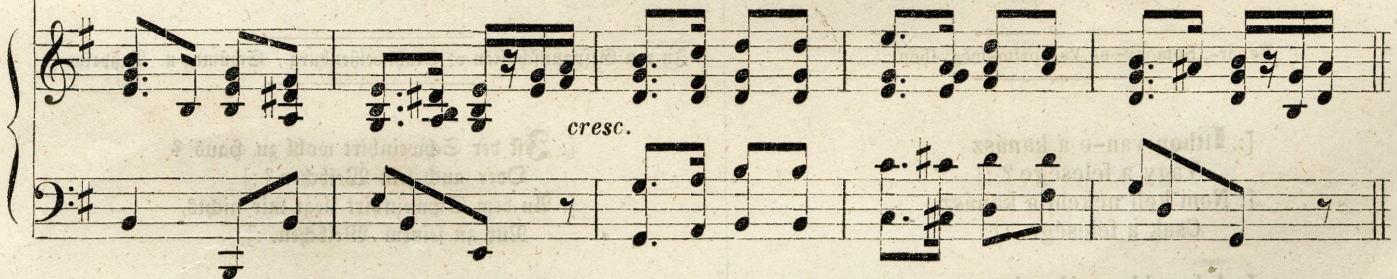
In den Gespanschaften v. Stuhlweissenburg, Schümeg u. Veszprim.

- [: Ist der Schweinhirt wohl zu Hans' ?
Oder auch sein Weibchen? :]
[: An dem Schweinhirt liegt mir nichts,
Nur an seinem Weibchen. :]
- [: Im Gesträuche ist er mit
Weibern oft zu sehen :]
[: Und sein Handbeil weiß er auch
Sehr geschickt zu drehen. :]
- [: Gar so leicht erkennt man den
Schweinhirt an dem Gange :]
[: Kurz trägt er den Schnurbart, den
Knittel dick und lange. :]
- [: Wenn der Schweinhirt auf dem Feld'
Mit dem Knittel spielt :]
[: Trifft er auch den Frischling stets,
Auf den er gezielet. :]
- [: Auf das Feuer leg' ich ihn,
Kann dabei mich wärmen. :]
[: Statt der Langweil' rauch' ich eins,
Ohne mich zu härmern. :]

48.

Magasan száll a felhő.

Adagio. Metron. ♩ = 50.

Enek.
Gesang.Ma- ga- san száll
In den Lüf- tenZongora.
Pianoforte.a fel- hö az é - gen : nem lát- tam én a ró- zsá- mat ré - gen!
sieht man Wol- fen ge = hen : lan = ge hab' ich Rös- chen nicht ge = se = hen!Ha én mint a fel - hö száll- ni tud - nék, min- den est - ve a rózsához száll - nék!
kömmt' ich auch so durch die Lüf - te zie - hen, würd' ich täg - lich zu dem Röschen flie - hen!

Magasan száll a felhő.

1853—1854.

Tolesván.

Magasan száll a felhő az égen :
Nem láttam én a rózsámat régen !
Ha én , mint a felhő szállni tudnék ,
Minden este a rózsámhoz szállnék,

Elmult a tél , el fog a hó menni :
Be szeretnék kék ibolya lenni !
Kivirítnék a rózsám kertjébe'
Hogy tűzne-fel dobogó keblére.

Sem ibolya , sem felhő nem vagyok ,
Én elhagyott árva fiu vagyok ;
Mert messze van a rózsám tanyája ,
Csak busulok , s bánkodom utána.

In den Lüften sieht man Wolken.

1853—1854.

Zu Tolesva.

In den Lüften sieht man Wolken gehen :
Lange hab' ich Röschen nicht gesehen !
Könnst' ich auch so durch die Lüfte ziehen ,
Würd' ich täglich zu dem Röschen fliehen.

Nach dem Winter schmilzt der Schnee auf Erden :
Oh wie möcht' ich doch ein Veilchen werden !
Lief' mich dann in Röschens Garten pflücken ,
Um den zarten Busen ihr zu schmücken.

Bin nicht Veilchen, bin nicht Wolke leider !
Bin ein Waisenkind , und gar nichts weiter ;
Fern' von hier ist meines Röschens Kammer ,
Darum ist mein Dasein voller Jammer.

49.

Bimbóból lesz a piros rózsá.

Allegro. Metron. ♩ = 108.

Ének.
Gesang.

Zongora.
Pianoforte.

p

Bim - bó - ból
Aus Knoß - pen

lesz a pi - ros ró - zsa, pi - ros ró - zsa-ból a bok-ré - ta;
wer = den ro = the Ro = sen, und Sträußchen wie-der auß den Ro = sen;

cresc

f

sze - re-lem a csók-ból, ró - zsa a bim - bó - ból, e-szem ad - ta!
aus dem Kuß wird Lie = be, wie die Ro = sen = trie = be auß den Kno = spen!

Bimbóból lesz a piros rózsa.

1853—1854.

Tolcsván.

Bimbóból lesz a piros rózsa,
Piros rózsából a bokréta;
Szerelmem a csókból,
Rózsa a bimbóból
Eszem adta!

Bimbó vagy te is, kedves kincsem;
Rejtezz-el, a dér meg ne csipjen!
Ha kinyílt pünköstre,
Én tüzöm szivemre
Nem sokára!

Csak én legyek, ne más, kertészed;
Nekem viritsson csak kebeled;
Rózsa is elszárad,
Értte ha nem fárad,
Ki ültette.

Te légy kertem legszebb virága,
Szerelmem rózsás boldogsága!
Hív maradj szivedben,
S tárva lesz az Isten
Menyországá.

Aus Knospen werden rothe Rosen.

1853—1854.

In Tolcsva.

Aus Knospen werden rothe Rosen,
Und Sträußchen wieder aus den Rosen;
Aus dem Kuss wird Liebe,
Wie die Rosentriebe
Aus den Knospen.

Dich Schätzchen will ich Knospe nennen;
Doch laß dich von dem Reif nicht brennen!
Blüht sie am Pfingstfeste
Steck' ich's als das Beste
An die Brust mir.

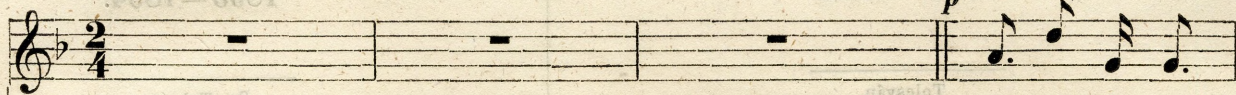
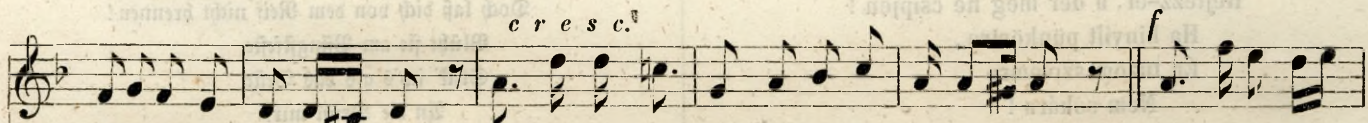
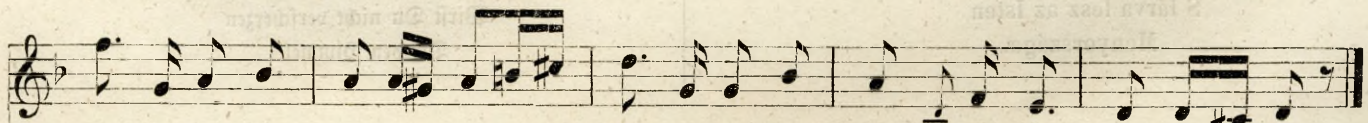
Dein Gärtner soll kein Andern werden,
Erblühe mir allein auf Erden!
Rose muß verblühen,
Thut sich nicht bemühen,
Der sie pflanzte.

Sei schönste Blume in den Beeten,
Du meiner Liebe rosig Eden!
Bleibst Du treu im Herzen,
Wirst Du nicht verschmerzen
Dir den Himmel!

50.

Rózsabokor virít a domboldalon.

Adagio. Metron. ♩ = 46.

Ének.
Gesang.Ró - zsa - bo - kor
An dem Hü - gelZongora.
Pianoforte.vi - rit a domb - ol - da - lon! Hajtsd fe - je - det a vál - lam - ra ga - lam - bom! Sugd fü - lem - be
steht man Rosen - sträu - che blüh'n! Neig' dich Läub - chen doch zu mei - ner Schul - ter hin! Glü - cke mir in'sazt az egy szót, hogy sze - retsz, lány - szo - kás - ként en - gem ha - mar nem fe - ledsz.
Dhr: Du lie - best mich al - lein, willst mir nicht nach Mäd - chen - sit - te un - treu sein.

Rózsabokor virít a domboldalon.

1853.

Makón.

Rózsabokor virít a domboldalon !
Hajtsd fejedet a vállamra galambom !
Sugd fülembe azt az egy szót : hogy szeretsz ,
Lányszokásként engem hamar nem feledsz.

Pünkösöd után virít a szép rózsaszál !
A bubánat velem ébred , velem hál !
Majd megmondom annak a kis leánynak ,
Ki az oka az én szivem bajának.

Ez az élet én előttem nem élet ,
Ha az ember de semmit sem remélhet.
Volna bár egy pohár borban halálom ,
Hogy lehetne bajaimtól megválnom.

An dem Hügel steht man Rosensträuche.

1853.

In Makó.

An dem Hügel steht man Rosensträuche blüh'n !
Neig' Dich Täubchen Doch zu meiner Schulter hin !
Flüstre mir in's Ohr : Du liebest mich allein ,
Willst mir nicht nach Mädchenstimme untreu sein.

Nach den Pfingsten ist die schönste Rosenflur !
Wachend , schlafend füh' ich ewig Kummer nur !
Doch die Kleine soll erfahren meinen Schmerz ,
Sie soll wissen , was mir so betrübt das Herz.

Dieses Leben ist doch gar so öd' und leer ,
Hat der Mensch hienieden keine Hoffnung mehr.
Fänd' ich doch den Tod in einem Glase Wein ,
Oh wie gern befreit' ich mich von dieser Pein.

51.

Becsaliba járnak legszebb lányok.

Allegro. Metron. ♩ = 100.

Ének.
Gesang.

p

Be-csa-li- ba jár-nak
Schö-ne Mäd-chen geh'n in

Zongora.
Piano forte.

leg-szebb lá - nyok ; réz- it - czé- böl isz- nak a be-tyá - - rok.
die Hof-Csár - da ; von Be - tyaren ist auch ei - ne Schaar da.

Én u-gyan nem bá-nom, be - esa - li ban - dá - ba ma - gam is be - já - rok.
Und ich muß es sa - gen, oh = ne viel zu fea = gen, bin ich auch dort hei = misch.

Becsaliba járnak legszebb lányok.

1853.

Kun-Szentmártonban.

Becsaliba járnak legszebb lányok,
Rézitecéből isznak a betyárok.

Én ugyan nem bánom,
Becsaliban bandába
Magam is bejárok!

Mert ottan a csárdást ugyan rakják,
A sok czirógatást nem is várják.

Csárda ide oda,
De ha szól dudája
A legényt becsalja.

Nem keserű ser van a kancsóban,
Jó magyar bort isznak mindig ottan.

A szebbnél szebb lányok,
Kiknek nincsen párjuk,
Becsalnak hozzájuk!

A Becsali csárdát ha meglátom,
Nem tehetek róla, meg nem állom,

Hogy bele ne menjek;
Mert nyilak repülnek
Egyenest szívemnek.

Schöne Mädchen geh'n in die Lock-Csárda.

1853.

In Kun-Szentmárton.

Schöne Mädchen geh'n in die Lock-Csárda,
Von Betyären *) ist auch eine Schaar da.

Und ich muß es sagen,
Ohne viel zu fragen
Bin ich auch dort heimisch.

Csárdás **) tanzt man dort ganz frisch und munter,
Spröde ist Niemand, d'rum wird's immer hunter,

Hört der Bursch den schönen
Dudelsack ertönen,
Geht er in die Csárda.

Nicht mit Bier muß man sich dort begnügen,
Guter Ungarwein steht dort in Krügen.

Und das Allerbeste,
Sind dort hübsche feste
Dirnen, die hinlocken.

Wenn ich die Lock-Csárda auch nur sehe,
Ist's unmöglich, daß ich widerstehe,

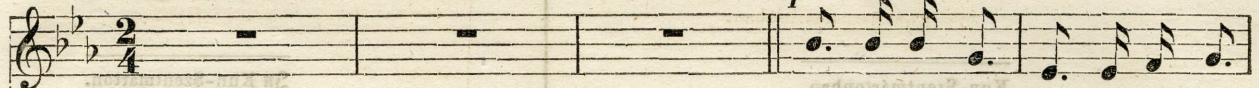
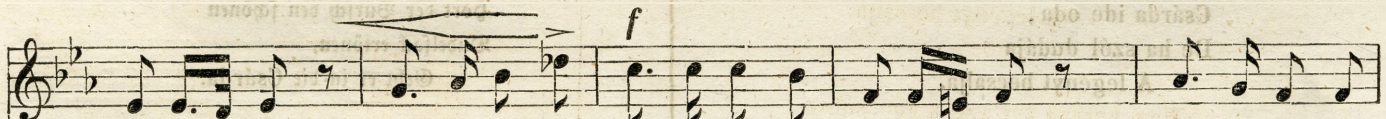
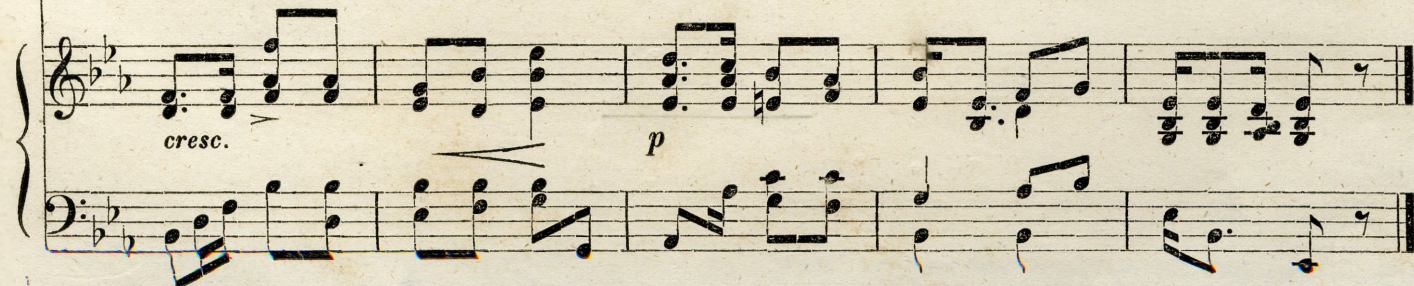
Muß hinein gleich eilen;
Wie wenn man mit Pfeilen
Nach mir schießen würde.

*) Bauernflügel.

**) Der gewöhnliche ungarische Tanz.

Túl a Hejőn.

Andante. Metr. ♩ = 52.

Ének.
Gesang.Túl a He-jön, túl a Sa-jón,
Ue-ber'n He-jö, Sa-jó, Her-nádZongora.
Pianoforte.Her-ná - don jön egy csol-nak té - ve-lyeg-ve, be - vá - rom: szo - mo - ru - an
seh' ich hin; ir- rend kömmt ein Rahn her, ich er = war = te ihn: d'rin ein Mä-d-chenül ben-ne egy le - ány-ka, nem is moz-dul e - ve - ző - je, la - pát - ja.
sitzt mit frau = ri = gem Ge = sicht, so wie sie, be = wegt sich auch das Ru = der nicht.

Túl a Hejőn.

1853.

Hevesben.

Szöveg szerző: **Tóth Endre.**

Túl a Hejőn, túl a Sajón, Hernádon
 Jön egy csolnak tévelyegve, bevárom:
 Szomoruan ül benne egy leányka,
 Nem is mozdul evezője, lapátja.

Liliom az ábrázatja, nem rózsza,
 Selyem-haját leereszté, szétszórta;
 Még a szellő is sohajt, melly vele jön,
 Bánat lehet a szívében, nem öröm.

Búbánatos kis leányka! itt a rév,
 Libbents egyet a lapáton, jöjj errébb!
 Hadd üljön-be melléd még egy bús lélek,
 Ugy eresszük evezőnket a szélnek.

A csolnak is, melly magaddal ellebben,
 Kettőnk alatt elmerülhet könnyebben;
 Vagy ha levisz a fekete tengerbe,
 Bánatunktól feketébb lesz kebele.

Über'n Hejő.

1853.

Im Gewescher Komitate.

Ung. Text von **Andreas Tóth.**

Über'n Hejő, Sajó, Hernád *) seh' ich hin;
 Irrend kömmt ein Kahn her, ich erwarte ihn:
 D'rin ein Mädchen sitzt mit traurigem Gesicht,
 So wie sie, bewegt sich auch das Ruder nicht.

Lilien, nicht Rosen ist ihr Antlitz gleich,
 Aufgelöst ihr Haar, so schön, so seidenweich;
 Wehmuthsvoll stöhnt selbst die Luft, die sie umhüllt,
 Kummer ist's, nicht Freude, was ihr Herz erfüllt.

Trauern Mädchen, seh' hier ist die Ueberfuhr,
 Komm' hieher, dreh' deinen Kahn ein wenig nur!
 Nimm zu dir noch eine düstre Seele auf,
 Lassen wir dann uns'rem Fahrzeug freien Lauf.

Leicht geht, bist Du nur allein, der Kahn dahin,
 Schneller geht er unter, sind wir zwei darin;
 Führt er uns jedoch in's schwarze Meer hinein,
 Wird durch uns'ren Gram das Meer noch schwärzer sein.

*) Flüße im Vorschoder und Abaujer Komitate.

53.

Az én rózsám takaros.

Allegro. Metron. ♩ = 108.

Ének.
Gesang.

Zongora.
Pianoforte.

The first system of the score consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in a treble clef with a key signature of two flats and a 2/4 time signature. It contains five measures of whole rests. The piano accompaniment is in a grand staff (treble and bass clefs) with the same key signature and time signature. It begins with a forte (f) dynamic and features a rhythmic pattern of chords and moving lines in both hands.

p *cresc.*

Az én ró - zsám ta - ka - ros, ta - ka - ros egy kis me - nyecs - ke; és a
Rös - chen mein ist nied - lich frisch, nied - lich frisch seit je ge = we = sen; und ihr

The second system continues the vocal and piano parts. The vocal line starts with a piano (p) dynamic and includes the lyrics. The piano accompaniment also starts with a piano (p) dynamic and includes a crescendo (cresc.) marking. The music continues with the same rhythmic and harmonic patterns as the first system.

f

tán - cza ma - gya - ros, ma - gya - ros a szi - ve lel - ke. Áld - ja -
Lanz ist un - ga - rísch, un - ga - rísch ihr gan = zes We = sen. Got = tes

The third system concludes the piece. The vocal line ends with a forte (f) dynamic. The piano accompaniment also ends with a forte (f) dynamic. The lyrics continue with the final lines of the song.

meg az Is - ten ö - tet, az én ked - ves sze - re - tö - met!
 Se - gen ihr nie feh - le, der Ge - lieb - ten mei - ner See - le!

Az én rózsám takaros.

1853.

—————
 Erdő-Horváthiban (Abaujban).
 —————

Az én rózsám takaros,
 Takaros egy kis menyecske;
 És a tánca magyaros,
 Magyaros a szíve, lelke.
 Áldja meg az Isten ötét,
 Az én kedves szeretőmet.

Ne tekints rám ragyogó
 Ragyogó kökény-szemekkel;
 Mert nem bírok lángoló
 Lángoló égő tüzemmél!
 Majd feladnak a bírónak,
 Hogy te szivgyujtógató vagy!

Röschen mein ist niedlich, frisch.

1853.

—————
 In Erdő-Horváthi (Abaujer Gespannschaft).
 —————

Röschen mein ist niedlich, frisch,
 Niedlich, frisch seit je gewesen;
 Und ihr Tanz ist ungarisch,
 Ungarisch ihr ganzes Wesen.
 Gottes Segen ihr nie fehle,
 Der Geliebten meiner Seele!

Schau nicht mit so blendenden,
 Blendenden und glüh'nden blicken;
 Denn ich kann den brennenden
 Brennenden Qualm nicht ersticken!
 Sonst verklagt man Dich am Ende,
 Du verursachst Herzensbrände.

54.

Elmennék én tihozzátok.

Andante. Metron. ♩ = 54.

Ének.
Gesang.

p

El- men-nék én ti-hoz-zá-tok
 Ger = ne würd' ich täg-lich Ab-ent's

Zongora.
Pianoforte.

f *p*

az est - ve, ha az a-nyád az ab - la - kon nem les - ne: nem ten-nék én
 zu Euch geh'n, wür = de Dei = ne Mut-ter nicht dort lau-ernd steh'n: gar nichts And'res

f *p*

ti - ná-la - tok e- gye-bet, hó - vál-lad - ra haj - ta-nám bús fe - je - met.
 wür = de ich dann bei Euch thun, als mit mei- nem Kopf' auf Dei = ner Schul-ter ruh'n.

cresc. *f* *cresc.* *f*

Elmennék én tihozzátok.

1846—1854.

Berenesen ; Heves- és Pestmegyében.

Elmennék én ti hozzátok az estve,
Ha az anyád az ablakon nem lesne:
Nem tennék én tinálatok egyebet,
Hóválladra hajtánám bús fejemet.

Szomorú fűz száraz ágán czienege;
Én is annak vagyok rózsám betege.
Azt dalolja az a czienege madár:
Valamennyi szép leány van, csapodár.

Gerne würd' ich täglich Abends zu Euch gehn.

1846—1854.

Zu Berenos ; im Gerescher und Pester Komitate.

Gerne würd' ich täglich Abends zu Euch geh'n,
Würde Deine Mutter nicht dort lauernd steh'n:
Gar nichts Andres würde ich dann bei Euch thun,
Als mit meinem Kopf' auf deiner Schulter ruh'n!

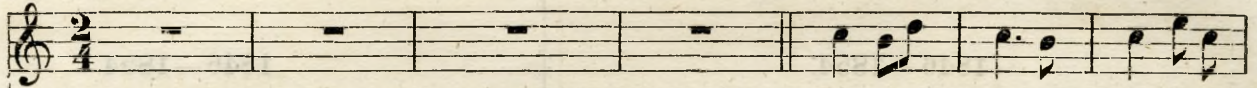
Eine Meise auf der Trauerweide sitzt,
Von derselben Krankheit ist mein Kopf erhitzt;
Denn die Meise singt ja in die Lüfte hin:
Jedes schöne Mädchen ist voll Flatterflinn.

55.

Azt izente az ezredes.

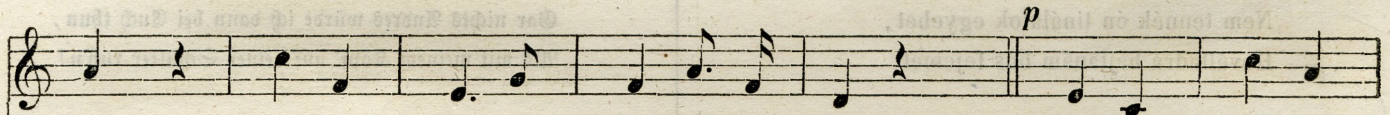
Presto. Metron. ♩ = 126.

ének.
Gesang.

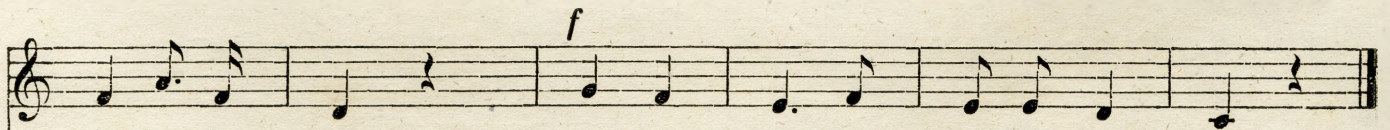

Azt i - zen - te az ez - re -
Fra - gen ließ mich jüngst der D =

Zongora.
Piano forte.

des: kell - e kis lány ken - dö, ve - res? Nem kell ne - kem
brist: willst du nicht ein Zuch von Ba = tist? Mein ich will fein

ken - dö, ve - res; ma - ga se kell az ez - re - des.
Zuch von Ba = tist, und ich will auch nicht den D = brist.

Azt izente az ezredes.

1852—1853.

Kun Szent-Miklóson, Rákos-Palotán.

Azt izente az ezredes:
Kell-e kis lány kendő, veres?
Nem kell nekem kendő, veres;
Maga se kell az ezredes.

Azt izente a mézárós:
Kell-e rózsám gyűrű, páros?
Nem kell nekem gyűrű, páros;
Maga se kell a mézárós.

Azt izente csizmadia:
Kell-e rózsám piros csizma?
Nem kell nekem piros csizma,
Maga se kell csizmadia.

Kell-e kincsem barna legény?
Szeme olyan, mint a kőkény,
Hat ökre, csinos háza van,
Leggazdagabb a faluban.

Nekem a szegény Andor kell,
Frigyet ő kötött szivemmel;
Kis kunyhója elég nekünk,
S munkánk után is eléünk.

Fragen ließ mich jüngst der Obrist.

1852—1853.

In Kun-Szent-Miklós, Rákos-Palota.

Fragen ließ mich jüngst der Obrist:
Willst Du nicht ein Tuch von Batist?
Nein, ich will kein Tuch von Batist,
Und ich will auch nicht den Obrist.

Fragen ließ der Fleischergesell:
Willst Du Ringe glänzend und hell?
Will nicht Ringe glänzend und hell,
Will auch nicht den Fleischergesell.

Fragen ließ der Schuster dann auch:
Ob ich rothe Stiefel nicht brauch?
Weil ich rothe Stiefel nicht brauch,
So verschmäh' den Schuster ich auch.

Willst Du einen braunen Gemahl?
Blaue Augen hat er zumal:
Hat sechs Ochsen, Haus und noch mehr,
In dem Dorf' der Reichste ist er.

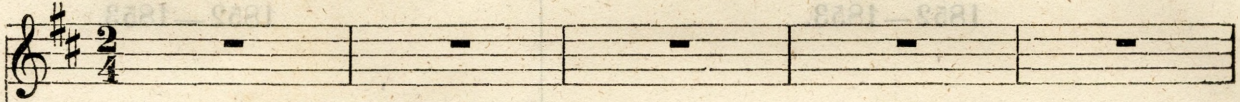
Ist nun auch mein Andreas arm,
Lieb' ihn doch vom Herzen so warm;
Und ist seine Hütte auch klein,
Werden wir zufrieden doch sein.

56.

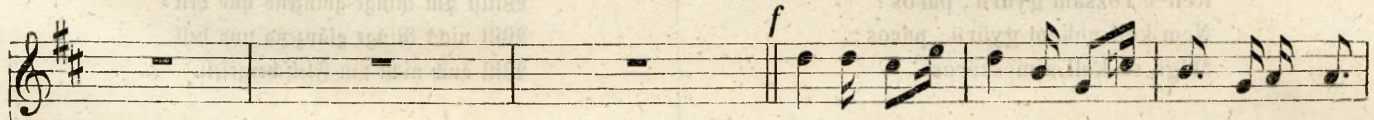
Érik a cseresznye.

Moderato. Metron. ♩ = 60.

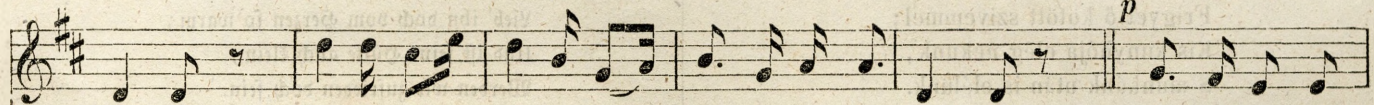
Ének.
Gesang.

Zongora.
Pianoforte.

É-rik a cse-resz-nye hul-lik a le-
Reif sind bald die Kir-schen, Blät-ter sieht man

ve-le bu-sul a kis le-ány, hogy nincs sze-re-lő-je. Ne bu-sulj, ne
fal-ten: kei-nem Dur-schen hat die Klei-ne noch ge-fal-ten. Frau-re nicht und

bán-kodj' ne is szo - mor - kod - jál, majd ad az Ur Is - ten, csak jól i - mád - koz - zál.
 fűhr' nicht so be - trüb = te Re = den, Gott gibt Dir schon Ei = nen, brauchst nur gut zu be = ten.

Érik a cseresznye.

1853 — 1854.

Kolonban a Zobor-hegy alatt Nyitra megyében.

Érik a cseresznye,
 Hullik a levele:
 Busul a kis leány,
 Hogy nincs szeretője.
 Ne busulj, ne bánkodj',
 Ne is szomorkodjál,
 Majd ad az Ur Isten,
 Csak jól imádkozzál.

Hidegen fuj a szél
 Lengyel ország felől:
 De jó hirt hallottam
 A Magyarok felől.
 Azt írta galambom,
 Eljön nem sokára;
 Bokrétát készítek
 Pörge kalapjára.

Jeges a sugárfa,
 Nehéz vizet huzni;
 Ismeretlen legényt
 Nehéz megölelni.
 Ölelni akarom,
 Nem hajlik a karom;
 Csókolni akarom,
 Kavargó a gyomrom.

Reif sind bald die Kirschen.

1853 — 1854.

In Kolon am Berge Zobor (Neutraer Gespanschaft.)

Reif sind bald die Kirschen,
 Blätter sieht man fallen:
 Keinem Burschen hat die
 Kleine noch gefallen.
 Traure nicht, und fűhr' nicht
 So betrübte Reden,
 Gott gibt Dir schon Einen,
 Brauchst nur gut zu beten!

Frostig ist der Wind von
 Polen her gekommen:
 Gutes hab' ich aus dem
 Ungarland vernommen.
 Bald wird mein Geliebter
 Sich bei mir einfinden,
 Wo ich einen Strauß ihm
 Auf den Hut soll binden.

Wasserzieh'n im Winter
 Wird oft schwer dem Armen;
 Schwer ist's einen fremden
 Burschen zu umarmen;
 Denn bei der Umarmung
 Thut der Arm versagen;
 Und will ich ihn kűssen,
 Dreh't sich mir der Magen.

57.

Búza, búza.

Allegro. Metron. ♩ = 100.

Ének.
Gesang.

Bú - za, bú - za,
Wei - zen, Wei - zen,

Zongora.
Pianosforte.

be szép táb-la bú-za! fel-nőtt ben - ne két szál ma-jo - rán-na. Ki fog-ja azt
schö-nes Feld mit Wei-zen! auß-ge = stat = tet mit den schön-sten Wei-zen. Wer wird es nun

á - pol-gat-ni? ha mi fo-gunk ma-si-roz-ni az e - ze-red u- tán, az e - ze-red u- tán.
ful = ti = vi = ren? wenn wir wer-den fort-mar-schi-ren mit dem Re- gi = men- te, mit dem Re- gi = men-te.

Búza, búza.

Katonadal.

1853.

Káposztás-Megyeren, Rákospalotán.

Búza, búza, be szép tábla búza!
Felnőtt benne két szál majoránna.
Ki fogja azt ápolgatni?
Ha mi fogunk masirozni
[: Az ezered után. :]

Mező, mező, jaj be szép zöld mező!
Rajta diszlik egy esinos rózsató,
Gulya, ménes legel benne,
Barna kis lány, az örzője,
[: Ballag a nyáj után. :]

Erdő, erdő, be szép kerek erdő!
Közepében két szál arany vessző.
Ki fogja azt tisztogatni?
Ha mi fogunk masirozni
[: Az ezered után. :]

Weizen, Weizen.

Soldatenlied.

1853.

In Káposztás-Megyer, Rákospalota.

Weizen, Weizen, schönes Feld mit Weizen!
Ausgestattet mit den schönsten Reizen.
Wer wird es nun kultiviren?
Wenn wir werden fortmarschiren
[: Mit dem Regimente. :]

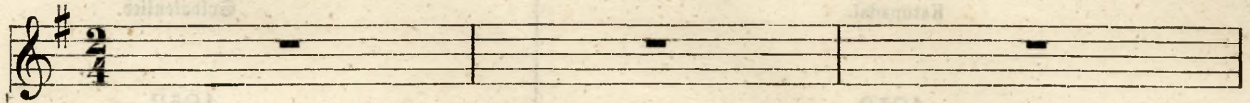
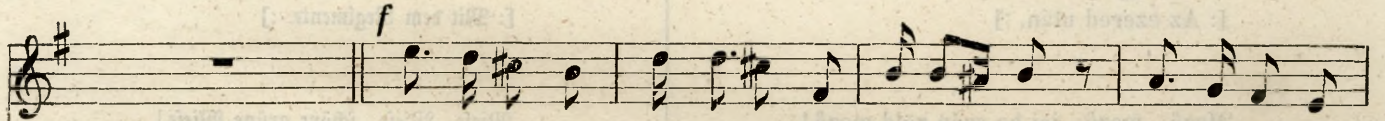
Wiese, Wiese, schöne grüne Wiese!
Nirgends gibt es Rosen, so wie diese.
Kinder, Pferde sieht man grasen,
Nach der Herde auf dem Rasen
[: Geht die kleine Braune. :]

Wald, oh Wald umkreist durch meine Schritte!
Goldne Reiser sind in deiner Mitte.
Wer wird Dich nun kultiviren?
Wenn wir werden fortmarschiren
[: Mit dem Regimente. :]

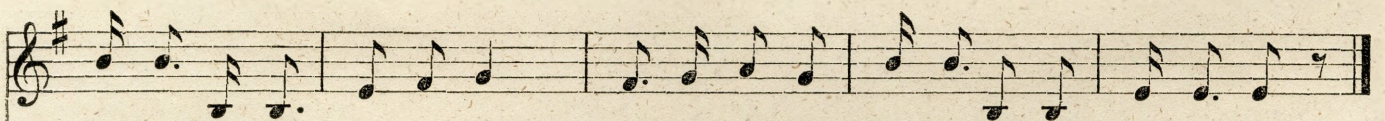
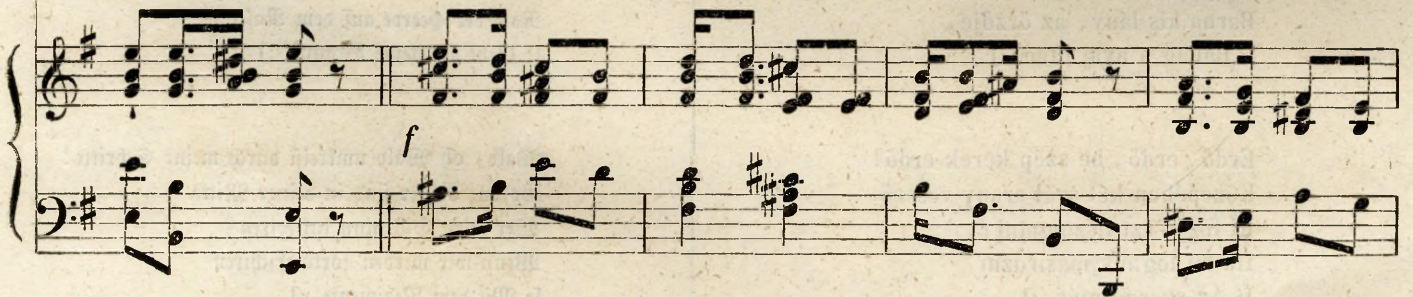
58.

Állj-meg Jancsi!

Andante. Metron. ♩ = 56.

Ének.
Gesang.Zongora.
Piano forte.

Állj-meg Jan-csi! é - lőt-tünk már a csár - da; i - hat-nék a
Jan- csi halt' an! die - se Csár- da ist es werth, dur - stig ist der

ru- das lo- vam, a sár- ga, i - hat- nék a ru- das lo- vam, a sár- ga.
Fuchs, mein ar- mes Stan- gen- pferd, dur - stig ist der Fuchs, mein ar- mes Stan- gen- pferd.

Állj-meg Jancsi!

1846—1847.

Nógrád, Nyitra, Szabolcs, Veszprim-megyében és Rábaközben.

Állj-meg Jancsi, előttünk már a csárda!
[: Ihatnék a rudas lovam, a sárga. :]

Korcsmárosné! egy itcze bort, galambom!
[: Egy pár csókot adjon mellé, ha mondom. :]

Fogj-ki Jancsi! hadd érjen itt az este;
[: Jó szállást ad a kis barna menyecske. :]

Korcsmárosné, eszemadta! be barna,
[: Bora mellé enni is tán adhatna! :]

Fogj-be Jancsi! kipirult már a hajnal:
[: Isten hozzád tüzes szemű kis angyal! :]

Jancsi halt' an!

1846—1847.

In den Comitaten Neograd, Neutra, Szabolcs, Bessprim, u. in der Raabau.

Jancsi *) halt' an, diese Csárda ist es werth!
[: Durstig ist der Fuchs, mein armes Stangenpferd. :]

Wirthin, Läubchen! gebt mir eine Halbe Wein,
[: Und ich sag' Euch's, ein Paar Küsse obendrein. :]

Jancsi spann' aus! diesen Abend bleib' ich hier;
[: Gute Wohnung gibt das braune Weibchen mir. :]

Braune Wirthin, Ihr seid doch ein herrlich Weib!
[: Außer Wein nähm' ich auch sonst noch was zu Leib. :]

Jancsi spann' ein! denn der Morgen grauet schön,
[: Engel mit dem Feuerblick' jetzt muß ich geh'n! :]

*) Haus.

59.

Csárdás élet.

Vivace. Metron. ♩ = 120.

Ének.
Gesang.

Zongora.
Pianoforte.

f

Csár-dás é - let, a gyöngy - é - let,
Herr-lich ist das Csár-da - Le - ben,

ff

p

nem kell a - hoz tu - do - mány, csak jó bor és szép le - any. S ha pör - költ hus jön mel - lé - je,
kein Ge - Lehr - ter braucht man sein, braucht nur Mädchen, braucht nur Wein. Kann ich mich an Fleisch dann la - ben,

p
il Basso ben marcato

cresc. *ff*

zeng a czi - gány he - ge - dü - je, nin - csen ha - ta - lom ol - lyan, a melly el - vi - gyen on - nan.
und Zi - geu - ner = Mu - sik ha - ben, gibt es kei - ne sol - che Kraft, die mich von da wei - ter schafft.

cresc. *ff*

Csárdás élet.

1852—1853.

Kun-Szent-Miklóson. Pesten.

Csárdás élet a gyöngy-élet!
 Nem kell ahoz tudomány,
 Csak jó bor és szép leány.
 S ha pörkölt hus jön melléje,
 Zeng a cigány hegedűje,
 [: Nincsen hatalom olyan,
 A melly elvigyen onnan! :]

Csárdás legény sarkantyúját
 Nincsen az a barna lány,
 Ki meg ne tisztitaná.
 A legény ha azt pörgeti,
 S a csárdást huzzák-meg neki,
 [: Felfordulhat a föld, ég,
 Más napig is járja még. :]

Nincs olyan táncz, mint a csárdás;
 Az a sebes keringő
 Csak a szomszédnak illő.
 Lám a Magyar megaprózza,
 Néha néha lassan járja:
 [: Bámul rajta a világ,
 Ha megforgatja a lányt.

Herrlich ist das Csárda-Leben.

1852—1853.

In Kun-Szent-Miklós, Pest.

Herrlich ist das Csárda-Leben!
 Kein Gelehrter braucht man sein,
 Braucht nur Mädchen, braucht nur Wein.
 Kann ich mich an Fleisch dann laben,
 Und Zigeunermusik haben:
 [: Gibt es keine solche Kraft,
 Die mich von da weiter schafft! :]

Eines Csárda-Burschen Sporen
 Haben bei den Mädchen Werth,
 Keine, die sie nicht verehrt.
 Läßt der Bursch die Sporen klirren,
 Und Zigeuner musizieren,
 [: Geht dabei die Welt zu Grund',
 Tanzt er bis zur Morgenstund'. :]

Gar kein Tanz ist, wie der Csárdás;
 Denn das schnelle Walzerdreh'n
 Kann nur gut dem Nachbar steh'n.
 Anfangs sind des Ungars Tritte
 Langsam abgemess'ne Schritte:
 [: Doch die Welt verwundert steh't,
 Wenn er dann das Mädchen dreh't. :]

Áldom azt a pillantást.

Andante. Metron. ♩ = 56.

Ének.
Gesang.

The first system of the score consists of a vocal line and piano accompaniment. The vocal line is written on a single staff with a treble clef and a 2/4 time signature. It contains four measures of whole rests. The piano accompaniment is written on two staves (treble and bass clefs) with a 2/4 time signature. It begins with a *dol.* (dolce) marking and a *f* (forte) dynamic. The piano part features a rhythmic accompaniment with chords and moving lines in both hands.

dol. p

The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line begins with the lyrics "Ál - dom azt a pil - lan - tást, melly - ben meg - lát - tuk egy - mást! Bol - dog az az ó - ra is, Se - lig war ich und ent - zückt, als wir uns zu - erst er - blickt! Je - de Stund' ist theu - er mir,". The piano accompaniment continues with a *p* (piano) dynamic. The vocal line is written on a single staff with a treble clef and a 2/4 time signature. The piano accompaniment is written on two staves (treble and bass clefs) with a 2/4 time signature.

Ál - dom azt a pil - lan - tást, melly - ben meg - lát - tuk egy - mást! Bol - dog az az ó - ra is,
Se - lig war ich und ent - zückt, als wir uns zu - erst er - blickt! Je - de Stund' ist theu - er mir,

The third system continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line begins with the lyrics "melly - ben rád gon - do - lok is! Hát - ha ve - led él - het - nék, hol - tig bol - dog le - het - nék! wo mein Herz sich sehnt nach Dir! Oh wie würd' ich, wärst Du mein, bis zum Lo - de glück - lich sein!". The piano accompaniment continues with a *f* (forte) dynamic. The vocal line is written on a single staff with a treble clef and a 2/4 time signature. The piano accompaniment is written on two staves (treble and bass clefs) with a 2/4 time signature.

melly - ben rád gon - do - lok is! Hát - ha ve - led él - het - nék, hol - tig bol - dog le - het - nék!
wo mein Herz sich sehnt nach Dir! Oh wie würd' ich, wärst Du mein, bis zum Lo - de glück - lich sein!

Áldom azt a pillantást.

1825—1847.

Debreczen, Rábaköz, Sopronmegyében.

Áldom azt a pillantást,
Mellyben megláttuk egymást!
Boldog az az óra is,
Mellyben rád gondolok is!
[: Hát ha veled élhetnék,
Holtig boldog lehetnék! :]

De én bűba merülve
Járok elkeseredve:
Téged ha meg nem nyerlek,
Rabommá nem tehetlek,
[: Jaj be kínos életem;
Hijába is születtem. :]

Selig war ich.

1825—1847.

In Debresin, in der Raabau, und Dedenburger Gespanschaft.

Selig war ich und entzückt,
Als wir uns zuerst erblickt!
Jede Stund' ist theuer mir,
Wo mein Herz sich sehnt nach Dir!
[: Oh wie würd' ich, wärst Du mein,
Bis zum Tode glücklich sein! :]

Doch ich fühl' zu jeder Zeit
Kummer nur und Bitterkeit.
Wenn ich's nicht erringen kann,
Daß Du mir wirst unterthan:
[: Ist mein Leben arg gequält,
Kam vergebens ich zur Welt. :]

61.

Megy a kocsí.

Allegretto. Metron. ♩ = 88.

Knek.
Gesang.

Megy a ko - csi,
In das Dorf bringt

Zongora.
Pianoforte.

megy a sze - kér a - gyag - ért, a - gyag - ért; majd meg - ha - lok ked - ves ró - zám
un - fer Wa - gen Lehm he - rein, Lehm he - rein, sterb - lich lieb' ich theu - res Ad - sen

ma - gad - ért ma - gad - ért. Hej, huj! nem bá - nom, ne - kem is van
Dich al - lein, Dich al - lein. Hej, huj! fränk' mich nie, weil ich mir auch

vi - rá - gom, hej huj! le - sza-kasz-tom le - sza-kasz-tom a nyá-ron.
 Blu-men zieh', hej, huj! nach der Ern - te nach der Ern - te pflück' ich sie.

Megy a kocsi.

1844—1846.

Erk, Pest, Péteriben, Szabolcs, Szilágyságban.

Megy a kocsi, megy a szekér
 Agyagért, agyagért;
 Majd meghalok kedves rózsám
 Magadért, magadért.
 Hej, huj, nem bánom,
 Nekem is van virágom,
 Hej, huj, leszakasztom
 Leszakasztom a nyáron.

Szabad péntek', szabad szombat'
 Szabad szappanozni;
 Szabad nekem a faluban
 Szeretőt tartani.
 Hej, huj, s a t.

Lyukas a rózsám kendője,
 A veres, a veres;
 Kihullt a rózsza belőle
 A teljes, a teljes!
 Hej, huj, s a t.

In das Dorf bringt unser Wagen.

1844—1846.

In Erk, Pest, Péterl, im Szabolcsor Komitate und im Szilágyság.

In das Dorf bringt unser Wagen
 Lehm herein, Lehm herein;
 Sterblich lieb' ich theures Mädchen
 Dich allein, Dich allein!
 Hej, huj! kränk' mich nie;
 Weil ich mir auch Blumen zieh':
 Hej, huj! nach der Ernte
 Nach der Ernte pflück' ich sie.

Freitag, Samstag ist's gestattet
 Arbeiten zu vollzieh'n;
 In dem Dorf' ist's mir gestattet
 Für ein schön Liebchen glüh'n.
 Hej, huj! u. f. w.

Meines Mädchens rothes Tuch, es
 Hat ein Loch, hat ein Loch;
 Durch dasselbe fiel die Rose:
 Hätt' ich's doch, hätt' ich's doch!
 Hej, huj! u. f. w.

62.

A szeretöm író diák.

Andantino. Metr. ♩ = 60.

Ének.
Gesang.Zongora.
Pianoforte.

The first system of the musical score consists of two staves. The top staff is for the voice (Ének. Gesang.) and the bottom staff is for the piano (Zongora. Pianoforte.). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The tempo is marked 'Andantino' with a metronome marking of ♩ = 60. The piano accompaniment begins with a forte (f) dynamic.

The second system continues the musical score. It includes a vocal line with lyrics in Hungarian and German. The piano accompaniment features a piano (p) dynamic in the first half and a forte (f) dynamic in the second half.

A sze - re - tőm i - ró di - ak, nem kell an - nak
 Mein Ge = lieb = ter ist ein Dich = ter, der braucht kei = ne

The third system continues the musical score. It includes a vocal line with lyrics in Hungarian and German. The piano accompaniment continues with a forte (f) dynamic.

gyer - tya - vi - lág, nem kell an - nak gyer - tya - vi - lág.
 Ker = zen = lich = ter, der braucht kei = ne Ker = zen = lich = ter.

A szeretöm író diák.

1849—1852.

K. Megyeren, Pesten, Rákos-Palotán.

A szeretöm íródiák,
[: Nem kell annak gyertyavilág. :]

Megirja az a levelet
[: A hajnali csillag mellett. :]

Elment Pistám Debreczenbe,
[: Huszast rakott a zsebébe. :]

Huzd-meg cigány! huszast adok;
[: Mert én szeretője vagyok. :]

Mein Geliebter ist ein Dichter.

1849—1852.

In K. Megyer, Pest, Rákospalota.

Mein Geliebter ist ein Dichter,
[: Der braucht keine Kerzenlichter. :]

Briefe schreibt er auch im Dunkeln,
[: Wenn nur ein Paar Sterne funkeln. :]

Auf dem Debrecziner Felde
[: Spielt nur Pista *) mit dem Gelde. :]

Hier ein Zwanz'ger, spiel' Zigeuner!
[: Denn wie ich, so liebt' noch Keiner. :]

*) Steffen.

63.

Felszántom én azt az utcát.

Allegretto. Metron. ♩ = 96.

Ének.
Gesang.

Zongora.
Pianoforte.

p *>*

Fel-szántom én azt az ut - czát
A - cfern werd' ich die = se Gaf = se,

f *p* *>*

u - gar gya - nánt; be is ve - tem i - gaz gyönggyel bu - za gya - nánt: an - nak a -
wie die Hei = de; fä = en werd' ich ech = te Per = len, wie Ge = trei = de: man wird so

f

ra - lá - sa, ke - pé - be ra - ká - sa, szö - ke ga - lam - bom - nak nincs Hor - pá - cson más - sa.
ein Ern - ten, so ein Gar = ben = bin = den, so ein blon = des Läub - chen kein's in Hor - pács fin = den.

Felszántom én azt az utcát.

1823—1828.

Horpácson (Sopron), Sárdon (Somogy megyében).

Felszántom én azt az utcát
Ugar gyanánt,
Be is vetem igaz gyönggyel
Buza gyanánt;
Annak aratása,
Képebe rakása,
Szőke galambomnak
Nincs Horpácson mássa.

Megfujom én a sipomat
A berekben;
Meghallod azt édes rózsám
Kebeledben!
Meghallom, meghallom,
Róla nem tehetek,
Kegyesszavaidra
Oda nem mehetek.

Végig megyek szeretőmnek
Az udvarán;
Betekintek véletlenül
Az ablakán:
Szeretőmet látom,
Más karján találok;
Verje-meg az Isten,
Jaj, be megutálom.

Azt gondoltam, hogy ő nekem
Hű szeretőm;
Hát pedig csak alattomos
Hitegetőm.
Nem hiszek szavának,
Maradjon magának,
Hamis teste lelke
Szőkének, barnának.

Ackern werd' ich diese Gasse.

1823—1828.

In Horpács (Debenburger) und Sárd (Schümeger) Gespannschaft.

Ackern werd' ich diese Gasse,
Wie die Heide,
Säen werd' ich echte Perlen,
Wie Getreide.
Man wird so ein Ernten,
So ein Garbenbinden,
So ein blondes Täubchen
Kein's in Horpács finden.

Wenn ich meine Pfeife blase
Auf dem Riede,
Hörst Du es gewiß mein Röschen
Im Gemüthe.
Freilich, freilich habe
Ich es stets vernommen,
Doch ich konnte auf Dein
Rufen nicht hinkommen.

Als ich durch den Hof des Liebchens
Musste gehen,
Habe ich zu ihrem Fenster
Hingesehen;
Einen andern Mann hab'
Ich bei ihr gefunden,
Gott verdamme sie; die
Lieb' ist mir entschwunden!

Lange glaubte ich, daß sie mich
Liebt vom Herzen,
Und in Wirklichkeit that sie mit
Mir nur scherzen.
Nimmer glaub' ich ihr nun,
Mag sie für sich bleiben,
Da doch Blonde, Braune
Alle Falschheit treiben.

64.

Sötét felhők tornyosulnak az égen.

Andante. Metron. ♩ = 56.

Ének.
Gesang.

Zongora.
Pianoforte.

p

Sö - tét fel - hők
Dunf = le Wol = fen

f

tor-nyosul-nak az é - gen, hull a zá - por az al-föl - di vi - dé - ken; á - gas bu - gas
thür-men stch am Fir - ma = ment, in dem Al - föld hat der Ne = gen gar kein End'; Pis - ta st = het

fz

f

füz - sa a - latt ma - gá - ba fu - rul - lyál - gat bar - na Pis - ta bu - vá - ba. bu - vá - ba.
un - ter ei = nem Wei - den = baum, bläst auf sei = ner Pfei = fe schmerz - lich, wie im Traum. wie im Traum.

1-a volta. 2-a volta.

1-a volta. 2-a volta.

Sötét felhők tornyosulnak az égen.

Dunkle Wolken thürmen sich.

1833.

1833.

Hevesben.

Im Hewescher Komitate.

Szöveg- és zeneszerző : **Bernát Gáspár.**Text und Muſik von **Kaspar Bernat.**

Sötét felhők tornyosulnak az égen,
Hull a zápor az alföldi vidéken:
Ágas bugas fűzfa alatt magába'
Furullyálgat barna Pista buvába'.

Dunkle Wolken thürmen sich am Firmament,
In dem Alföld hat der Regen gar kein End':
Pista ſißet unter einem Weidenbaum,
Bläſt auf ſeiner Pfeife ſchmerzlich, wie im Traum'.

Három egész esztendeig azt hille,
Hogy öt szöke Erzsí hiven szerette.
Hej sok szegény legényke azt gondolja,
Hogy már övé a lány, ha megcsókolja.

Durch drei volle Jahre glaubte er es feſt,
Daß die blonde Erzsí *) niemals von ihm läßt.
Mancher glaubt, daß es ſein Eigenthum ſchon iſt,
Wenn das Mädchen ihn ein wenig zärtlich küßt.

Szöke Erzsí a gyöngyösi vásárba'
Bele szeret egy szép karcſu huſzárba.
A katona szembe' forrón szerette,
Háta mögött azonban kinevette.

Erzsí ging nach Gyöngyhös auf den Markt hinein,
Dort gefällt ihr ein Huſar gar ſchlank und fein.
Der Huſar hat ihr viel Liebe vorgemacht,
Hinter ihrem Rücken aber ausgelacht.

Nincs huſzára, ſe Piſtája Erzsínek,
Rabja lett ő csapodár szerelmének.
Erzsí Erzsí! az epezt most tégedet,
Hogy ſenki ſe birja hűtlen ſzivedet.

Fort iſt Piſta, fort iſt nun auch der Huſar,
Mit der flatterhaften Liebe iſt's nun gar.
Erzsí, Erzsí, das verursacht Dir jezt Schmerz,
Daß ſich Niemand kümmert um Dein treulos Herz.

*) Lieschen.

65.

Rozmarinnak olyan a szokása.

Allegro. Metron. ♩ = 88.

Ének.
Gesang.

Zongora.
Pianoforte.

The first system of music shows the vocal line (Ének) and piano accompaniment (Zongora). The vocal line consists of five measures of whole rests. The piano accompaniment is in 2/4 time, starting with a forte (f) dynamic. It features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes in the right hand and chords in the left hand.

The second system continues the vocal and piano parts. The vocal line begins with a piano (p) dynamic. The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern.

Roz-ma-rin-nak ol-lyan a szo - ká - sa, té - len nyá-ron zöld an-nak az á - ga;
Bei dem Ros-ma - rin ist wohl das Be - ste, daß er je - der-zeit hat grü - ne Ae - ste;

The third system continues the vocal and piano parts. The piano accompaniment starts with a piano (p) dynamic. The vocal line continues with the melody.

le-sza-kaszt-ják, kó - ró - vá vál - to-zik; az én szi - vem hoz-zád ki - ván - ko-zik.
bricht man sie, wird d'rauß ein dü - rer Sten-gel; Seh-n-sucht fühlt mein Herz zu Dir mein En - gel.

The fourth system concludes the piece. The piano accompaniment includes markings for *ritard* (ritardando) and *f a tempo* (forte, return to tempo). The vocal line continues with the melody.

Rozmarinnak olyan a szokása.

1829.

Somogyvárott.

Rozmarinnak olyan a szokása,
Télen nyáron zöld annak az ága;
Leszakasztják, kóróvá változik:
Az én szívem hozzád kívánkozik!

Őszvejártam széles e világot,
Dunán túl is azt a széles árkot;
Még sem láttam olyan gyöngyvirágot,
Mint a Somogyvári barna lányok.

Bei dem Rosmarin ist wohl das Beste.

1829.

In Somogyvár.

Bei dem Rosmarin ist wohl das Beste,
Daß er jeberzeit hat grüne Nefte;
Bricht man sie, wird d'raus ein dürrer Stengel:
Sehnsucht fühlt mein Herz zu Dir, mein Engel!

Durch die ganze Welt bin ich geschritten,
Bin jenseits der Donau auch geritten;
Von Maiblümchen fand ich jedoch keine,
Wie die Somogyvárer braune Kleine.

Törött ágról messze repült a madár.

Adagio. Metron. ♩ = 48.

Ének.
Gesang.

Zongora.
Piano forte.

p

Tö-rött ág-ról
Weit-hin flog der

mesz-sze re-pült a ma-dár!
Wo-gel vom ge-broch-nen Ast!

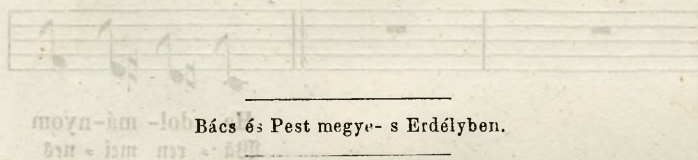
Bar-na kis lány jaj be-na-gyon el-hagy-tál!
Braun-es Mäd-chen, wie Du mich ver-las-sen hast!

Ugy elhagy-tál, mint a ma-dár az á-got,
So ver-lie-fest Du mich, wie's der Wo-gel that,

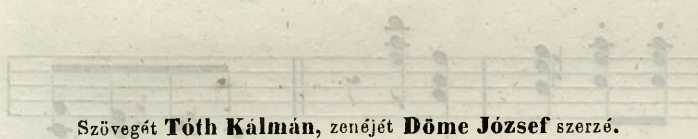
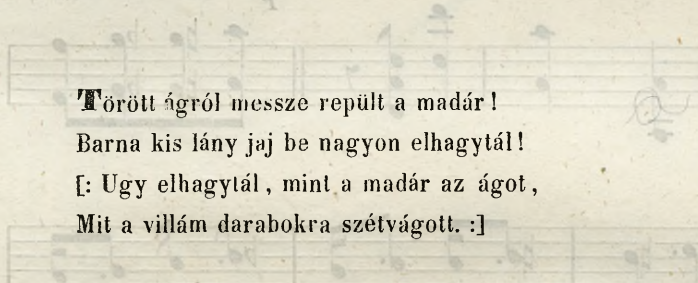
mit a vil-lám da-ra-bok-ra szét-vá-gott.
als der schnelle Blitz den Ast zer-splitt-ert hat.

Törött ágról messze repült a madár.

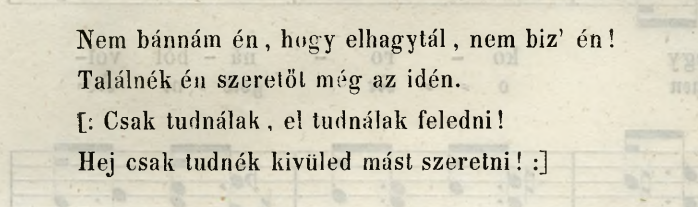
1852 — 1854.

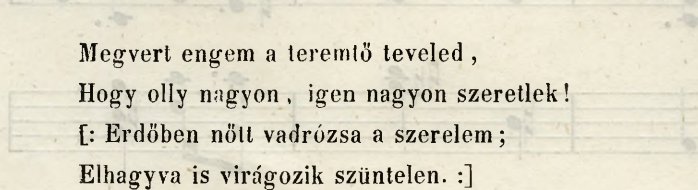
Bács és Pest megye- s Erdélyben.

Szövegát **Tóth Kálmán**, zenéjét **Döme József** szerző.

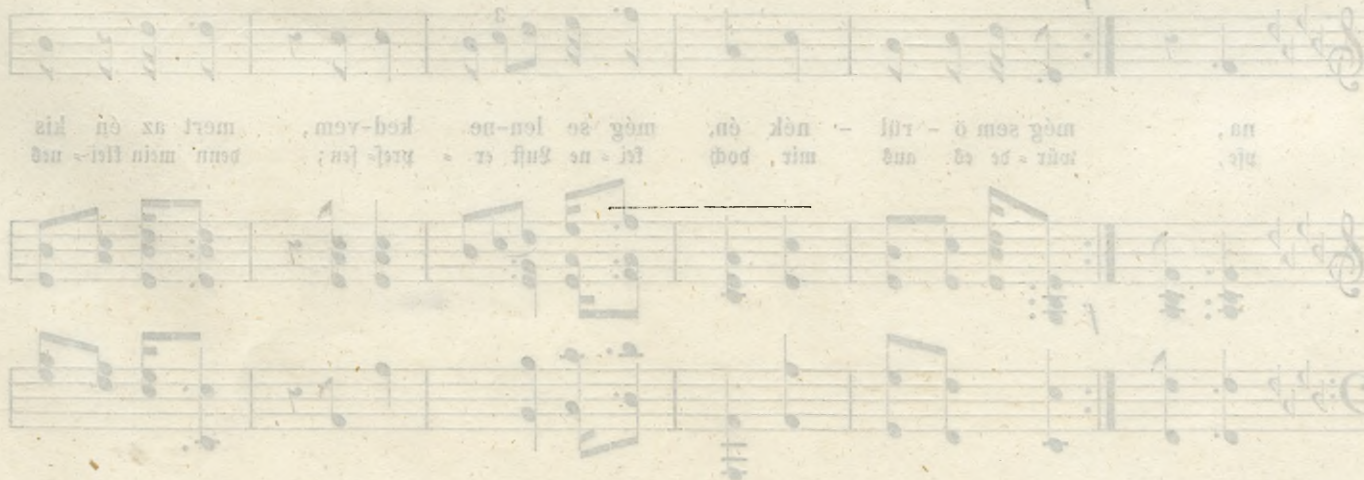
Törött ágról messze repült a madár!
 Barna kis lány jaj be nagyon elhagyta!
 [: Ugy elhagyta, mint a madár az ágot,
 Mit a villám darabokra szétvágott. :]

Nem bánám én, hogy elhagyta, nem biz' én!
 Találnék én szeretőt még az idén.
 [: Csak tudnák, el tudnák feledni!
 Hej csak tudnék kivüled mást szeretni! :]

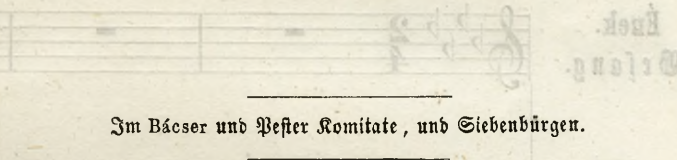

Megvert engem a teremő teveled,
 Hogy olly nagyon, igen nagyon szeretlek!
 [: Erdőben nőtt vadrózsa a szerelem;
 Elhagyva is virágozik szüntelen. :]

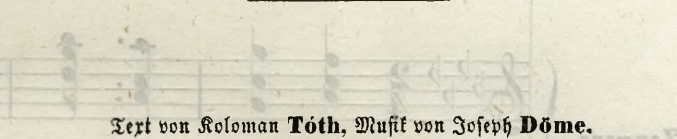
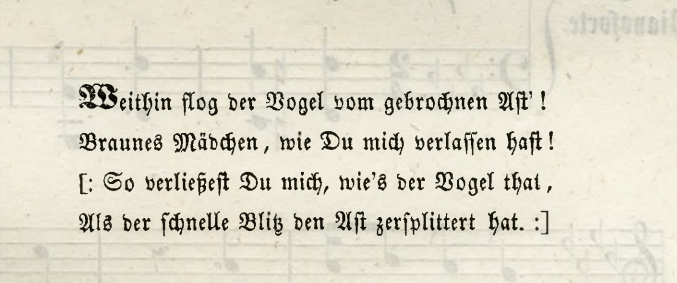

Weithin flog der Vogel.

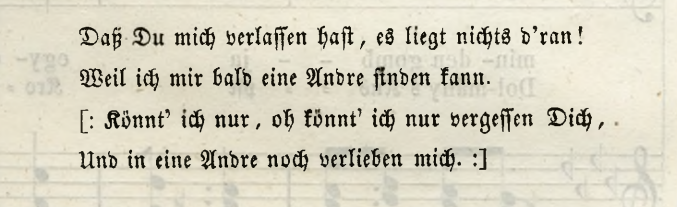
1852 — 1854.

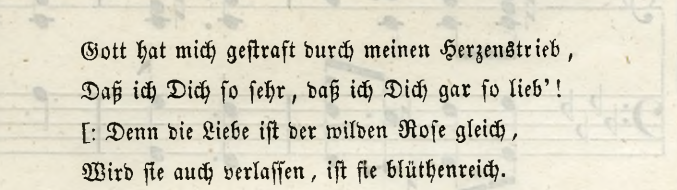
Im Bács- und Pesther Komitate, und Siebenbürgen.

Text von Koloman **Tóth**, Musik von Joseph **Döme**.

Weithin flog der Vogel vom gebrochenen Ast!
 Braunes Mädchen, wie Du mich verlassen hast!
 [: So verliebest Du mich, wie's der Vogel that,
 Als der schnelle Blitz den Ast zersplittert hat. :]

Daß Du mich verlassen hast, es liegt nichts d'ran!
 Weil ich mir bald eine Andre finden kann.
 [: Könnt' ich nur, oh könnt' ich nur vergessen Dich,
 Und in eine Andre noch verlieben mich. :]

Gott hat mich gestraft durch meinen Herzenstrieb,
 Daß ich Dich so sehr, daß ich Dich gar so lieb!
 [: Denn die Liebe ist der wilden Rose gleich,
 Wird sie auch verlassen, ist sie blüthenreich.

67.

Ha dolmányom minden gombja.

Allegro. Metron. ♩ = 108.

Ének.
Gesang.

Ha dol-má-nyom
Wá = ren mei = nes

Zongora.
Pianoforte.

min- den gomb - - ja egy- egy ko - ro - ná - ból vol-
Dol-mány's Knö = = pfe Kro = nen o = = der gold' = ne Kd=

na, még sem ö - rül - nek én, még se len-ne ked-vem, mert az én kis
pfe, wür = de es auß mir doch kei = ne Lust er = pres = sen; denn mein klei = nes

ralentando *a tempo*

ró - z s á m, a z é n é - d e s r ó - z s á m e l - f e - l e j - t e l t e n - g e m !
R ö s s = c h e n, a c h m e i n f ü = ß : s R ö s s = c h e n h a t m i c h j a v e r = g e s = s e n !

ralentando *a tempo*

Ha dolmányom minden gombja.

1852—1854.

Bács és Pest megye- s Erdélyben.

Szövegét **Tóth Kálmán**, zenéjét **Döme József** szerző.

Ha dolmányom minden gombja
Egyegy koronából volna,
[: Még sem örülnék én,
Még se lenne kedvem;
Mert az én kis rózsám,
Az én édes rózsám
Elfelejtett engem! :]

Ha sarkantyúm taréjának
Egyegy csillagot adnának,
[: Még is sötét lenne
Bánattól a lelkem;
Mert az én kis rózsám
Az én édes rózsám
Elfelejtett engem! :]

De érhetne más akármí,
Igy se tennék még reá: ni!
[: Verhetne az Isten,
Még is lenne kedvem!
Csak az én kis rózsám,
Az én édes rózsám
Szeretne még engem! :]

Wären meines Dolmány's Knöpfe.

1852—1854.

Im Bácszer und Pester Komitate, und Siebenbürgen.

Text von Koloman **Tóth**, Musik von Joseph **Döme**.

Wären meines Dolmány's Knöpfe
Kronen oder gold'ne Köpfe,
[: Würde es aus mir doch
Keine Lust erpressen;
Denn mein kleines Rösschen
Ach mein süßes Rösschen
Hat mich ja vergessen! :]

Wär' für jeden meiner Sporen
Je ein heller Stern erkoren,
[: Wär' mein düst'rer Kummer
Doch kaum zu ermessen;
Denn mein kleines Rösschen,
Ach mein süßes Rösschen
Hat mich ja vergessen! :]

Doch bei allen Schicksalschlägen
Würde ich mich doch nicht regen;
[: Trotz der Schläge wär' mir
Alle Lust geblieben;
Würde nur mein Rösschen,
Ach mein süßes Rösschen
Mich noch immer lieben! :]

Vigan, vigan szegények.

Andante. Metron. ♩ = 58.

Ének.
Gesang.

Zongora.
Piano forte.

The first system of music features a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 2/4. The piano part begins with a *dol.* (dolce) marking and a *f* (forte) dynamic. The vocal line is mostly rests in this system.

The second system continues the vocal and piano parts. The vocal line begins with the lyrics: "Vi-gan, vi-gan sze-gé-nyek he-ve-si bús le-gé-nyek, / Mün-ter Bur-schen, fri-sche Luft, fle-er-he-be Gu-re Brust!". The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines.

The third system continues the vocal and piano parts. The vocal line begins with the lyrics: "föl-de-rül nem so-ká-ra, rá-tok a nap su-gá-ra su-gá-ra. / Bald wird Euch be-schie-den sein wohl-thu-en-der Son-nen-schein Son-nen-schein.". The piano accompaniment includes first and second endings, marked "1-a volta." and "2-a volta.".

69

Megy a kis lány a Dunára.

Vigan, vigan szegények.

Munter Burschen!

1833.

1833.

Hevesben.

Im Hevescher Komitate.

Szöveg- és zeneszerző : **Bernát Gaspár.**

Text und Musik von **Kaspar Bernát.**

Vigan, vigan szegények,
 Hevesi bús legények!
 Földerül nem sokára
 Rátok a nap sugára.

Munter Burschen, frische Luft,
 Sie erhebe Eure Brust!
 Bald wird Euch beschieden sein
 Wohlthueder Sonnenschein.

E sugár a szerelem,
 Tiszta égő érzelem.
 Hej sok leány, sok legény
 Ezért dús, ezért szegény.

Dieser Schein es ist die Lieb',
 Dieser reine süße Trieb.
 Mädchen, Burschen ohn' Erbarm'
 Macht er reich, und macht er arm.

69.

Megy a kis lány a Dunára.

Vivace. Metron. ♩ = 120.

Ének.
Gesang.

Zongora.
Pianoforte.

p

Megy a kis lány
Nach dem Mäd-chen

f

a Du-ná-ra; én is el-men-nék u-tá-na: ej ha öt
oh = ne Wei = len möcht' ich an die Do = nau ei = len: würd' ſte ſich

f

én el-ér-het - ném, jaj be gyen-gén meg - ö - lel - ném!
ein = = ho = len laf = ſen, würd' ich zärt = lich ſie um = faß = ſen!

The musical score is written in 2/4 time with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The tempo is marked 'Vivace' with a metronome marking of ♩ = 120. The piece is in three systems. The first system shows the vocal line starting with a piano (*p*) dynamic and the piano accompaniment starting with a forte (*f*) dynamic. The second system continues the vocal line with lyrics in both Hungarian and German, and the piano accompaniment. The third system concludes the piece with the vocal line and piano accompaniment. Dynamics include *p* and *f*.

Megy a kis lány a Dunára.

1852—1853.

Kun-Szent-Miklóson.

Megy a kis lány a Dunára,
Én is elmennék utána:
Ej, ha őt én elérhetném,
Jaj, be gyengén megölelném!

Nénémasszony, éppen jókor!
Fiatalt volt kend is egykor;
Megkinálok jó fiuval,
Boldoggá teszi egy szóval.

Rongyos a kend háza vége,
Piros a kend lánya képe.
Adja nekem azt a lányát,
Megcsinálom a kend házát!

Nach dem Mädchen.

1852—1853.

In Kun-Szent-Miklós, Pest.

Nach dem Mädchen, ohne Weilen,
Möcht' ich an die Donau eilen:
Würd' sie sich einholen lassen,
Würd' ich zärtlich sie umfassen!

Mütterchen, seid jezt willkommen!
Auch ihr war't ja einst beklommen;
Wollt Ihr keinen Burschen dingen?
Der Euch Glück in's Haus soll bringen.

Euer Haus macht Euch viel Wangen,
Noth sind Eurer Tochter Wangen.
Wollt Ihr diese mir antrauen,
Will ich Euer Haus dann bauen!

70.

Lefeküdtem, de csak alig.

Moderato. Metr. ♩ = 60.

Ének.
Gesang.

The first system of the musical score consists of two staves. The top staff is a single treble clef line for the voice, labeled 'Ének. Gesang.', which is currently empty. The bottom staff is a grand staff (treble and bass clefs) for the piano, labeled 'Zongora. Pianoforte.', with a forte 'f' dynamic marking. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The tempo is 'Moderato' and the metronome marking is 60 beats per minute.

The second system continues the musical score. The vocal line now contains the first line of lyrics: 'Le - fe - küd - tem de csak a - - lig a - lig, / Als ich mich in's Bett ge - legt kaum ja kaum,'. The piano accompaniment continues with a piano 'p' dynamic marking. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and bar lines.

The third system continues the musical score. The vocal line contains the second line of lyrics: 'nem fe - küd - tem - be e - gész a fa - lig : el - bu - csuz - ni be - su - hant / blieb noch zwi - schen mir und der Wand viel Raum : als mein En - gel zu mir her ='. The piano accompaniment continues with a piano 'p' dynamic marking. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and bar lines.

an - gya - lom, leg - u - tó - szor ö - lelt - meg csil - - la - gom.
 ein ich stahl, zärt - lich mich um - arm - te zum lez - - ten Mal.

Lefeküdtem, de csak alig.

Als ich mich in's Bett gelegt.

1849—1850.

1849—1850.

Baján.

In Baja.

Lefeküdtem, de csak alig, alig!
 Nem feküdtem-be egész a falig:
 Elbuesuzni besuhant angyalom,
 Legutószor ölelt-meg csillagom.

Als ich mich in's Bett gelegt kaum, ja kaum;
 Blieb noch zwischen mir und der Wand viel Raum:
 Als mein Engel zu mir herein stich stahl,
 Zärtlich mich umarmte zum lezten Mal.

Czifra Náni, most te légy velem jó!
 Van-e borod eladó, eladó?
 Van biz' nekem hat akó, hat akó;
 De egy kicsit savanyu, savanyu.

Náni, *) willst Du gut mir sein, gut mir sein!
 Hast Du für mich guten Wein, guten Wein?
 Noch sechs Eimer habe ich, habe ich;
 Doch ein wenig säuerlich, säuerlich.

Tegnap volt itt a bíró s kishiró,
 És azt mondta: igen jó, igen jó!
 Eljönnek még, ha borom lesz majd ó,
 Akkor mondják igazán: ej, be jó!

Gestern war der Richter hier, Richter hier,
 Dieser sagt: er mundet mir, mundet mir!
 Habe ich dann alten Wein, roth wie Blut,
 Sagt man dann in Wirklichkeit: Ei wie gut!

*) Anna.

71.

Öreg biró kis biróstul.

Prestissimo. Metron. ♩ = 132.

Ének.
Gesang.

Zongora.
Pianoforte.

The first system of the musical score consists of two staves. The top staff is for the voice (Ének. Gesang) and the bottom staff is for the piano (Zongora. Pianoforte). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The piano part begins with a forte (f) dynamic. The vocal line is mostly rests in this system.

The second system continues the musical score. The vocal line begins with the lyrics. The piano accompaniment continues with a piano (p) dynamic. The lyrics are: Ö-reg bi-ró kis bi-rós-tul most bu-csu-zik a csár-dá-tul. Hopp ró-Mös-chen
Un-fer Richter und Klein-ri-cher ha-ben ro-the Wein-ge-sich-ter.

The third system continues the musical score. The vocal line continues with the lyrics. The piano accompaniment continues with a piano (p) dynamic. The lyrics are: zsám, vi-o-lám, csó-kold-meg két ar-czám!
mein, Beil-chen mein, fű-je-mich hübsch und fein!

Öreg biró kis biróstul.

1849—1850.

Baján.

Öreg biró kis biróstul
Most bucsuzik a csárdátul.
Hopp rózsám, violám,
Csókold-meg két arczám!

Uram Isten tégy jót vele,
El ne vedd a kancsót tőle!
Hopp rózsám s a t.

Nagyon sokat se adj neki,
Csak torka ne száradjon-ki.
Hopp rózsám s a t.

Ha egérnek szarva volna,
Minden boglyát széjjel turna.
Hopp rózsám! s a t.

Unser Richter.

1849—1850.

In Baja.

Unser Richter und Kleinrichter
Haben rothe Weingestchter,
Rösschen mein, Weilchen mein,
Küsse mich hübsch und fein!

Großer Gott laß gut ihn leben,
Und ihm einen Krug voll geben!
Rösschen mein u. s. w.

So viel nehm' er nur zu Leibe,
Daß ihm naß die Gurgel bleibe.
Rösschen mein u. s. w.

Hätten Mäuse auch Geweihe,
Fielen Schober nach der Reihe.
Rösschen mein u. s. w.

72.

Ha betekint a dallai csárdába.

Andante. Metron. ♩ = 52.

Ének.
Gesang.

Ha be - te - kint
Schrt der ar = me

f *p*

a dal - la - i csár - dá - ba, bort i - szik a sze - gény le - gény bu - vá - ba':
Bursch in ei = ner Csár - da ein, trin = fet er in sei = nem Her = zens = fum = mer Wein:

mig a csár - dás - né jó - fé - le i - talt hoz, pa - ri - pá - jat meg - kö - ti az á - gas - hoz.
bis die Wir = thin ihm ein gut! Ge = tränk ver = ehrt, bin = det er an ei = nen Baum sein mü = des Pferd.

Ha betekint a dallai csárdába.

Barna Bandi nótája.

1833.

Hevesben.

Szöveg- és zeneszerző: **Bernát Gáspár.**

Ha betekint a dallai csárdába,
Bort iszik a szegény legény buvába':
Mig a csárdásné jóféle italt hoz,
Paripáját megköti az ágashoz.

„Isten megáldj!” szóval iszik egy hajtást;
Jó borából megkínálja a pajtást.
Azzal félre vágja széles kalapját,
S eldanolja Barna Bandi nótáját.

Tisza felől elborult az ég alja,
Barna Bandi szeretőjét fájlalja.
Rá huzatván bús szeretők nótáját
Meggönyezi hűségtelen rózsáját.

Ne keseregj Barna Bandi babádon,
Nem áll-meg a lepke egy két virágon.
Bár kedves volt a szép szöke, felejtsd őt!
Ad az Isten neked hivebb szeretőt.

Kehrt der arme Bursch.

Lied des Andreas Barna.

1833.

Im Gbewescher Komitate.

Text und Musik von **Kaspar Bernát.**

Kehrt der arme Bursch in einer Csárda ein,
Trinket er in seinem Herzenskummer Wein:
Bis die Wirthin ihm ein gut' Getränk verehrt,
Bindet er an einen Baum sein müdes Pferd.

Mit dem Worte „Gott zum Grusse“ trinkt er ein's;
Reicht auch dem Gefährten ein Glas seinen Wein's.
Und indem er seinen Hut zur Seite zieht,
Singt er Barna Bandi's *) kummervolles Lied.

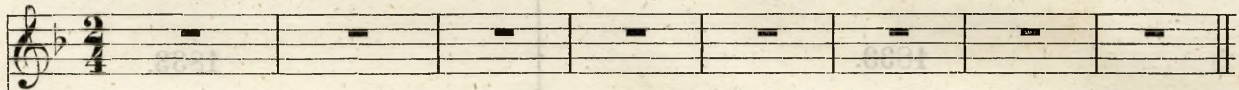
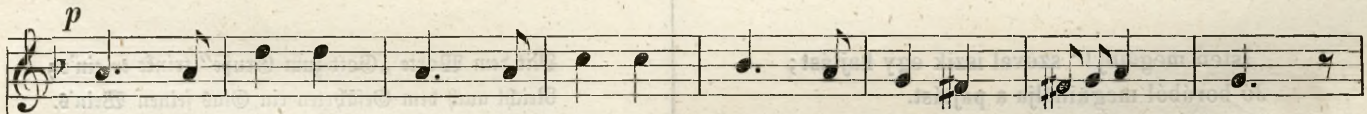
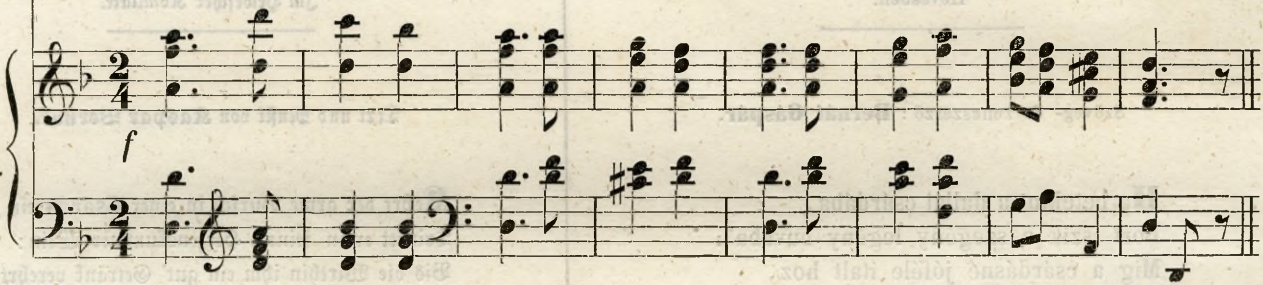
An der Theiß zieh'n trübe Wolken allerwärts,
Barna Bandi macht sein Liebchen vielen Schmerz.
Spielen läßt er sich das Lied vom Liebesgram,
Wo ihm eine Thräne in das Auge kam.

Barna Bandi, laß die Ungetreue geh'n!
'S bleibt der Schmetterling bei einer Ros' nicht steh'n.
War Dir auch das Mädchen lieb, vergesse es!
Denke, Gott gibt Dir auch noch ein treueres.

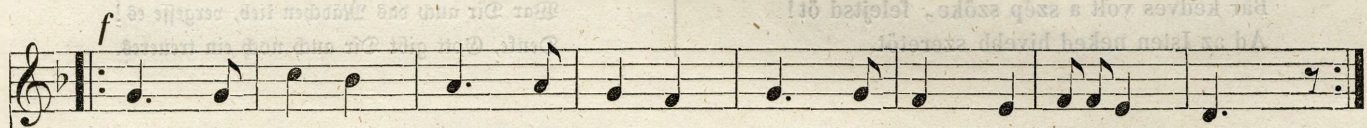
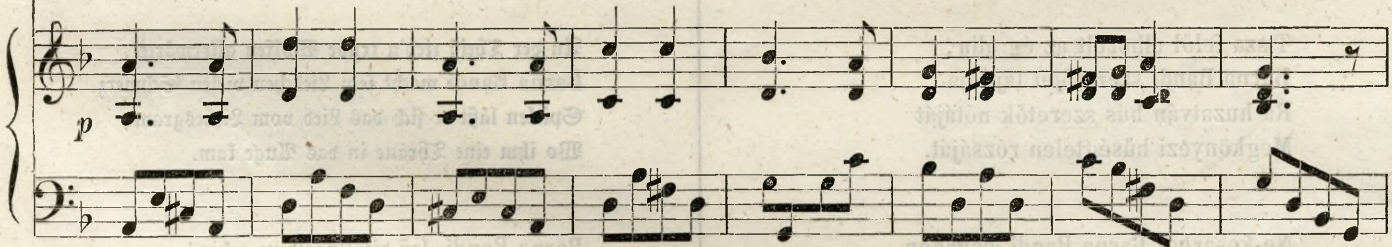
*) Andreas Barna.

Fekete szárú cseresznye.

Prestissimo. Metron. ♩ = 138.

Ének.
Gesang.Zongora.
Piano forte.

Fe - ke - te szá - rú cse - resz-nye! ért - ted let - tem rab, me-nyecs - ke!
 Kir - sçe mit dem schwar - zen Sten = gel! Bin Dein Skla = ve hol = der Gn = gel!

Il - lyen kis le - gény lé - tem - re es - tem ve - led szere - lem - be!
 Bin ich auch ganz klein ge = blie = ben, kann ich Dich doch in = nig lie = ben!

Fekete szárú cseresznye.

1846—1853.

Komárom s Pest vármegyében.

Fekete szárú cseresznye!
Értted lettem rab, menyecske!
Illyen kis legény létemre
Estem veled szerelembe!

Magas a torony teteje,
Juhaimnak nincs mezeje;
Juhaimnak zöld mező kell,
Magamnak szép szerető kell.

Értted vagyok rózsám, beteg,
Lel a harmadnapos hideg;
Az is pedig olyan hideg
Török, zuzik, mint az üveg!

Kirsche mit dem schwarzen Stengel.

1846—1853.

Im Komorner und Pester Komitate.

Kirsche mit dem schwarzen Stengel!
Bin Dein Sklave, holder Engel!
Bin ich auch ganz klein geliebt,
Kann ich Dich doch innig lieben!

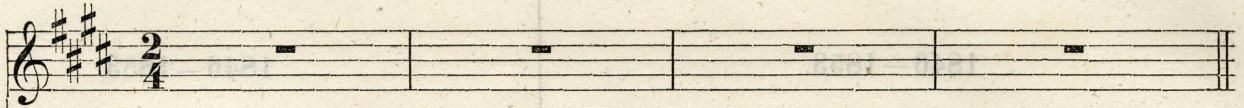
Türme sind hoch von der Erde,
Ohne Gras ist meine Herde.
Meine Herde sucht sich Weide,
Ich beim schönen Mädchen Freude.

Weil Du mir wirfst immer Lieber,
Hab' ich das dreitäg'ge Fieber;
Und von diesem kalten Fieber
Wird mein ganzes Wesen trüber.

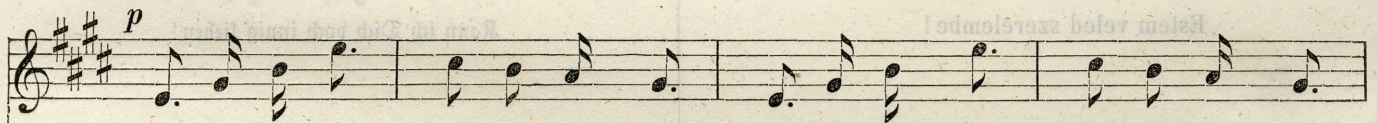
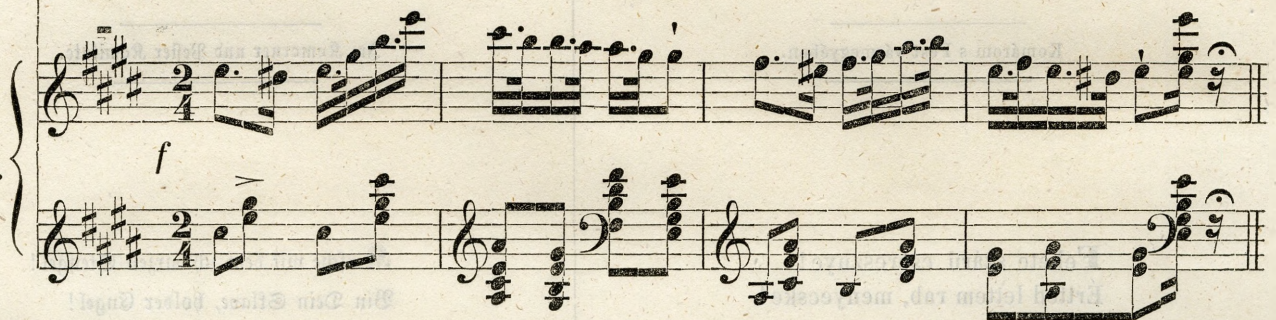
Én vagyok a petri gulyás.

Andante. Metron. ♩ = 56.

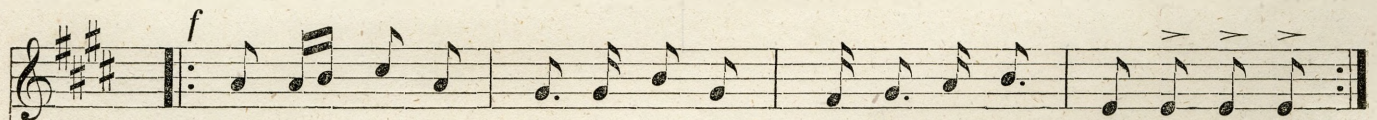
Ének.
Gesang.

Zongora.
Pianoforte.

Én va-gyok a pe - tri gu - lyás, én ör-zöm a pe - tri gu - lyát;
Ich bin der Gu - lyás von Pe - tri ich be-wach' das Vieh von Pe - tri;

a boj - tá-rom a gu - lyá-nál, ma-gam va-gyok a ró-zsám-nál.
mein Boj - tár ist bei dem Vie = he, wãh-rend ich beim Röss-chen glü = he.

Én vagyok a petri gulyás.

1809—1846.

Nógrád, Nyitra, Pest, Szabolcs, Székesfehérvár megyékben.

Én vagyok a petri gulyás,
Én őröm a petri gulyát;
A bojtárom a gulyánál,
Magam vagyok a rózsámnál.

Nem úgy van most, mint azelőtt,
Sár van a mi kapunk előtt;
Átalmennék, de nincs erőm,
Csak úgy nevet a szeretöm.

Menjünk-fel a lapányokra,
Nézzünk széjjel a gulyára,
Nincsen-e kár a marhában,
Meglátjuk azt hamarjában.

Felmentünk a lapányokra,
Széjjel néztünk a gulyára:
Nincs semmi kár a marhában,
Ottan legel egy falkában.

A dukaji hegyes halom,
Körüllegeli a barom.
Tölts hát innya szép galambom,
Te legkedvesebb gyémántom!

Ich bin der Gulyás.

1809—1846.

In den Komitaten v. Neograd, Neutra, Pest, Szabolcs, Stuhlweissenburg.

Ich bin der Gulyás *) von Petri,
Ich bewach' das Vieh von Petri;
Mein Bojtár **) ist bei dem Viehe,
Während ich beim Röschen glühe.

And're Zeiten, andre Sitten,
Koth ist jetzt vor unsern Hütten;
Weil ich drauf nicht kann hinüber,
Lacht mein Liebchen herzlich drüber.

Wenn wir auf den Hügel gehen,
Wollen wir die Herde sehen,
Ob kein Schaden wohl geschehen,
Ist dort leicht zu übersehen.

Nun wir auf dem Hügel stehen,
Können wir die Herde sehen:
Gar kein Schaden ist geschehen,
Weiden kann man sie dort sehen.

Wo die Hügel sich ausbreiten,
Ihnt das Vieh gemächlich weiden.
Schenk' mir ein vom besten Weine,
Die Du gleichst dem Edelsteine.

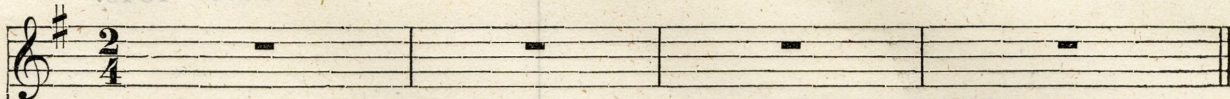
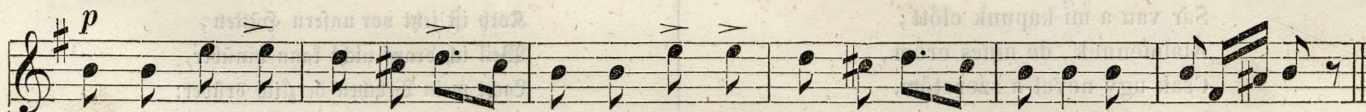
*) Hirt einer Herde Rinder.

**) Sein Knecht.

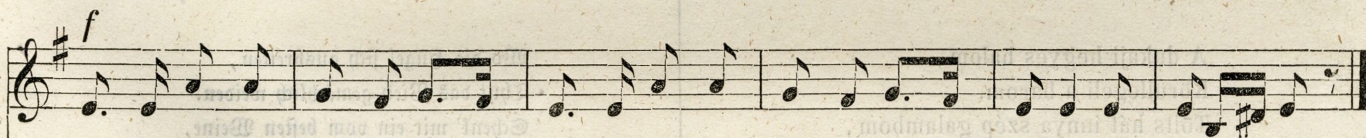
75.

Egy kis kenyér.

Vivace. Metron. ♩ = 116.

Ének.
Gesang.Zongora.
Piano forte.

Egy kis ke-nyér egy kis só, egy kis ká-vé vol-na jó, len-ne di-nom dá-nom!
 Et = was Salz und et = was Brot, und auch Kaf-fee noch zur Noth, 's wär' ein Luft = ge = la = ge!

Pén-zem ha lesz a vá-mon, át-me-gyek a ha-tá-ron, tu-bám ott ta-lá-lom!
 Wenn ich Geld hab' bei der Mauth, wird in's Nach-bar = land ge = schaut, wo ich find' mein Läub-chen!

Egy kis kenyér.

1852—1853.

Pest, Somogy, Zala megyében.

Egy kis kenyér, egy kis só,
Egy kis kávé volna jó,
Lenne dinom dánom!
Pénzem ha lesz a vámon,
Átmegyek a határon,
Tubám ott találok!

Egy kis kenyér, egy kis só,
Egy kis leány volna jó,
Trallárum dalárum!
Látom utszán galambom,
Enyim lesz ő a nyáron,
A kedves virágom.

Az ablakban ég a mécs;
Édes szivem! hova mégysz?
Dallárum madárum!
Odaki vár a párom,
Ha nincs kettő, lesz három,
Ha több is, nem bánom.

Kályha vállán a czicza;
Szeretsz-e lelkem Vicza?
Ihárum, ladárum!
Kapuban áll angyalom,
Megismer a szavamon,
Hisz' régen itt várom!

Az asztalon a dinnye;
Szeretsz-e szivem Imre?
Ej dárum dalárum!
Mást kereshetsz illy áron,
Jobb elkerülni károm',
Te szép csapodárom!

Eljött ugy is már az ősz,
Nem kell nekem hitvány csösz.
Tyuhárum, hajdárúm!
Máskül fénylik csillagom,
Kettejével asztalon
Van már mátkatálom!

Etwas Salz.

1852—1853.

Im Pester, Schümegher, Salaber Komitate.

Etwas Salz und etwas Brot,
Und auch Kaffee noch zur Noth,
'S wär' ein Lustgelage!
Wenn ich Geld hab' bei der Mauth,
Wird in's Nachbarland geschaut,
Wo ich find' mein Täubchen!

Etwas Salz und etwas Brot,
Und ein Mädchen weiß und roth,
Frallarum, dalarum!
Auf der Gasse wird sie sein,
Nach der Ernte wird sie mein,
Das geliebte Blümchen!

In dem Fenster brennt das Licht,
Ihreus Herz, entfliehe nicht,
Dallarum, madarum!
Draußen wartet mich mein Paar,
Oder auch zwei, drei sogar,
Sind es mehr, ist's auch gut!

Auf dem Ofen sitzt die Katz',
Vicza *) liebst mich, holder Schatz?
Iharum, ladarum!
Bei dem Thore zeigt sie sich,
An der Stimm' erkennt sie mich:
Warte ja schon lange!

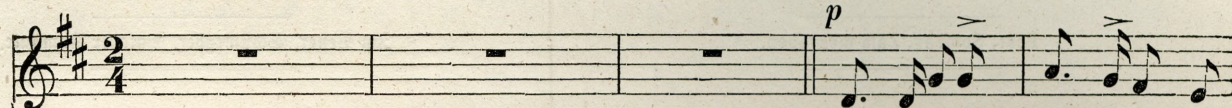
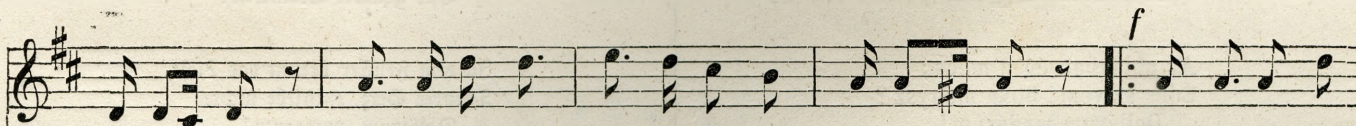
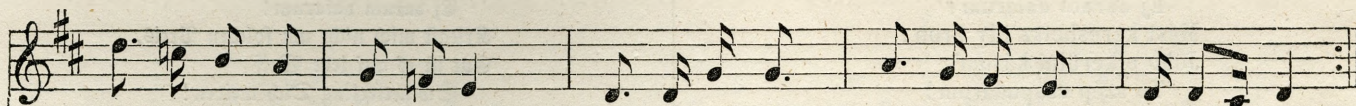
Auf dem Tisch' liegt die Melon',
Imre **) liebst Du mich denn schon?
Ej darum dalarum!
Kriegst mich nicht um solchen Preis,
Gut ist es auf jede Weis'
Schmetterling Dich meiden!

Alle Felder stehen leer,
Güter brauch' ich keinen mehr.
Tyuharum, hajdarum!
Anderwo glänzt nun mein Stern,
Doppelt bringt man mir und gern
Schöne Brautgeschenke!

*) Eva.
**) Emerich.

Három csillag van az égen.

Andante Metron. ♩ = 58.

Ének.
Gesang.Há-rom csil-lag van az é- gen
Auf dem Him-mel steh'n drei Stern' inZongora.
Pianoforte.egy sor - ba; há- rom sze- re - tőm van ne- kem egy- for - ma; ki- vált- kép- pen
ei - ner Reih'; auch die Bur- schen, die ich lieb', sind ih - rer drei; und der Brau- ne,az a bar - na sze- re-tőm: de ha el-hagy, ver - je meg a te-rem - tőm.
der ge- fällt mir ei - gent-lich: doch der Schö- pfer stra - fe ihn, ver - läßt er mich.

Három csillag van az égen.

1854.

Tolnán.

Három csillag van az égen egy sorba';
Három szeretőm van nekem egyforma;
Kiváltképpen az a barna szeretőm:
De ha elhagy, verje-meg a teremtőm.

Minden réten piros virág teremne,
Minden anya barna legényt nevelne!
Nekem is nevelt egy barna szeretőt,
Áldom is érte holtig a teremtőt!

Auf dem Himmel steh'n drei Stern'.

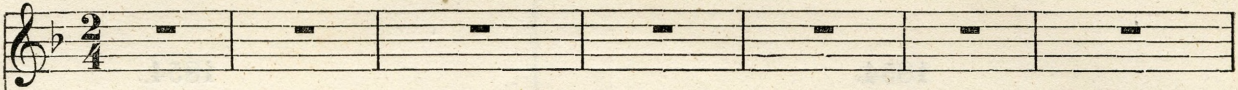
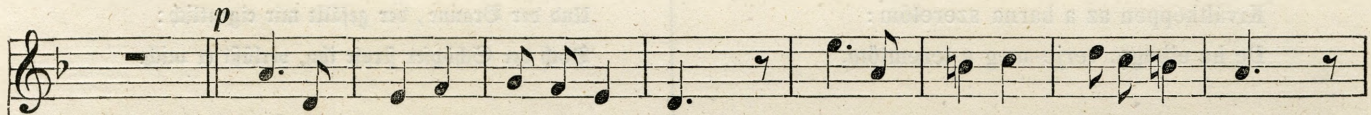
1854.

In Tolna.

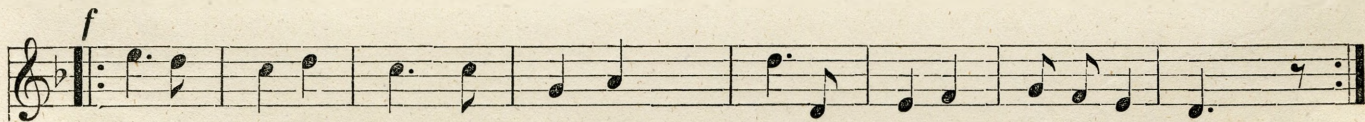
Auf dem Himmel steh'n drei Stern' in einer Reih';
Auch die Burschen, die ich lieb', sind ihrer drei,
Und der Braune, der gefällt mir eigentlich:
Doch der Schöpfer strafe ihn, verläßt er mich.

Wenn auf jeder Wiese rothe Blumen blüh'n,
Sollte jede Mutter braune Burschen zieh'n!
Mir ist auch ein brauner Bursche zugethan,
Für den ich dem Schöpfer ewig danken kann.

Az én rózsám boglyát tetéz.

Prestissimo. Metron. $\text{♩} = 132$.Ének.
Gesang.Zongora.
Pianoforte.

Az én rózsám bog-lyát te - téz, a ki rak-ja, an-nak ne - héz :
 Rös-chen muß Heu - scho-ber spi - gen, und bei die-ser Ar-beit schwi-zen :

nya-ká - ba hull ott a pely-va. Ö-lelj meg hát gyöngy-vi-o - la!
 Spreu fiel auf den Hals der Ar - men! willst Du mich nicht zart um-ar - men ?

Az én rózsám boglyát tetéz.

1854.

Rákos-Palotán.

Az én rózsám boglyát tetéz,
A ki rakja, annak nehéz:
Nyakába hull ott a pelyva.
Ölelj-meg hát gyöngyviola!

Nem voltál nálam a héten,
Elfeledtél engem régen!
De ha szeretsz még igazán,
Kérj-meg már egyszer, szaporán.

Ha haza jössz ma estére,
Szólj-be hozzánk vagy egy perczre!
El ne késsél; mert szüretre
Más is vágyik a kezemre!

Estig hozzátok elmegyek,
És apádtól meg is kérlek:
Még vasárnap kézfogónk lesz;
Mert te csak az enyim lehetsz!

Röschen muß Heuschöber spitzen.

1854.

In Rákospalota.

Röschen muß Heuschöber spitzen,
Und bei dieser Arbeit schwitzen:
Spren fiel auf den Hals der Armen.
Willst Du mich nicht zart umarmen?

Ein acht Tag' allein gefessen,
Hast mich längstens schon vergessen!
Liebst Du mich jedoch vom Herzen,
So verlang' mich, statt zu scherzen.

Statt gerad' nach Haus' zu gehen,
Bleib' heut' Abends bei uns stehen:
Säume nicht, sonst wird's Dich reuen,
Weil auch Andre um mich freuen.

Abends wird zu Euch gegangen,
Dich vom Vater zu verlangen:
Sonntag wollen Treu' wir schwören,
Denn Du kannst nur mir gehören.

78.

Szár az kukoriczaszál.

Prestissimo Metr. ♩ = 132.

Ének.
Gesang.

Zongora.
Piano forte.

Szá-raz ku - ko - ri - cza szál, ka - pá - lat - lan ma - rad - tál!
Dür- rer Mais vom Wind be = wegt, Nie- mand ist es der Dich pflegt!

Ej szö - ke pi - ros kis le - ány, eső - ko - lat - lan ha - gyat - tál!
Ei schön = nes blon = des Mäg = de = lein, Nie- mand küßt Dich hübsch und fein!

Sz á r a z k u k o r i c z a s z á l .

1809—1853.

Pest, Sopron, Veszprim megyében.

Száraz kukoriczaszál
Kapálatlan maradtál!
Ej szőke piros kis leány,
Csókolatlan hagyattál!

Haza, haza, rózsaszál!
Piros hajnal hasad már!
Ej piros almát ehetném,
Veled enyeleghetném!

D ü r r e r M a i s .

1809—1853.

In den Komitaten: Pest, Oedenburg, Wessprim.

Dürrer Mais vom Wind bewegt,
Niemand ist es, der Dich pflegt!
Ej schönes blondes Mägdelein,
Niemand küßt Dich hübsch und fein!

Rose, Rose, geh' nach Haus!
Röthlich steht der Himmel aus!
Ej rothe Aepfel möchte ich,
Mit Dir tändeln, küssen Dich!

Igyunk, a ki angyala van!

1853—1854.

Rákospalotán.

„Azt izente az ezredes“ dűdjára.

(Lássd az 55. számú dalt.)

Igyunk, a ki angyala van!
Itt a bankónak döge van!
Valamennyi rongyos bankó
Mind a csaplárosnak való!

Kis szekeres, nagy szekeres
Mind megissza, a mit keres:
Mig a szekere után jár,
Száz forintnak végire jár.

Ugy kerülöm én a vizet
Rózsám, a mennyire lehet:
Ha nem lehet, neki megyek,
Azért még is tied leszek.

Trinken wir!

1853—1854.

In Rákospalota.

Nach der Melodie des Liedes: „Fragen ließ mich jüngst der Obrist.“

(Siehe das Lied Nr. 55.)

Trinken wir, so lang es nur geht!
Weil der Tod Banknoten hier mäht!
Wenn auch eine löcherig wird,
Nimmt sie für die Beche der Wirth.

Wenn der Fuhrmann viel auch verdient,
Alles durch die Gurgel ihm rinnt:
Während er dem Wagen nachschaut,
Werden hundert Gulden verhaut.

Wasser werd' ich jederzeit stieh'n,
Mich nach Möglichkeit davon zieh'n:
Ist's nicht möglich, geh' ich hinein,
Werde doch der Deine noch sein!

Sämmtliche Lieder dieses zweiten Heftes, so wie jene des
ersten, sind aus dem Ungarischen übersetzt von

Joseph Czanyuga.

E dalfüzetnek
Előfizetői és Megrendelői

1854. September 20-ig.

Pränumeranten und Besteller

dieses Lieferheftes bis 20-ten Sept. 1854.

I) Gyűjtők. — Sammler.

Antal János ur ivén: három névtelen.
Barabás Dániel ur ivén: Romlaky Ede, Fabricius
Endre, Barabás Dániel.
Bartók Gábor ur ivén: Tar Borbála, Simkovich
Amália.
Bellaagh József ur ivén: Csernovics Péter és Ar-
szén, Thaisz Elek, Szabó István, Bátor István, Peszkár
György, Hegedüs Vincze, Bellaagh József.
Burger Zsigmond ur ivén: négy névtelen.
Csáby József ur ivén: ifj. Schmidt Károly, Csáby
József.
Damaszkin-Földváry Etelka assz. ivén: Tököly
Mária, Damaszkin István, Nicolits Mária, Vörös Antalné,
Fricbeisz Riza, Rötth László, Damaszkin-Földváry Etelka.
Dessewffy Virginia grófnő ivén: Csáky Gábor
gróf, Dessewffy Virginia grófnő.
Engeszer Máttyás ur ivén: hat névtelen.
Hallósy Ferencz ur ivén: Erkövy Adolf, Körrey
Ferencz, Varga József, Erdélyi László, Hallósy Ferencz.
Hangel Ignác ur ivén: Kober Kornélia, Hangel
Ignác.
Kerthény K. M. ur ivén: Lamotte Emma.
Kürucz János ur ivén: Pluhovszky Ferencz, Röck
Szilárd.
Lönhart Ferencz ur ivén: Veszely Károly és Lön-
hart Ferencz.
Lugossy József ur ivén: Lugossy Ferencz és József.
Majer István ur ivén: Frey József, Neuhold Sándor,
Majer István.

Mátray József ur ivén: Aigner Ferencz, Kaján,
Boronkay Rudolf, Muslay Sándor, Schernhoffer, Földváry
Lajos, Walthier, Polgár Mihály, Elek Alajos, Primajer,
Zsivora Gizela, Zichy Miklós gróf, Madarassy László,
Agárdy, Benyovszky Vincze, Fabricius József, D. Tormay,
D. Turnovszky, Unger Antal, Füredy Lajos, Kandó József,
Butler, Karlovszky, Barkassy Imre, Blaskovics Bertalan,
Kapczy Ida, Lukács Mórész. Sandtner Vilmos, Trefort Ágoston,
Hajós József, Nyéky Gyula, Török, Simonyi Elek,
Mizsey Endre, Rosti, Inkey Ede, B. Bévy, Kern Leo, Al-
mágy, Széchen Adolf gróf, Bésán János báró, Milkovics-Zá-
mory Mária, Edelsbacher Maria Anna.
Nikl Mihály ur ivén: Tarbay József, Heinrich János,
Nikl Mihály.
Perlaky Sándor ur ivén: Hanzély Julia, Enessey
Nina, Szita Pál, Perlaky-Kubinyi Szidónia, Nádosy István.
Prónay Gábor báró ur ivén: Podmaniczky Gizela és
Ilona bárónők, Radvánszky Antal, Justh József, Jeszenszky
Antal, Prónay Gábor báró.
Somoskeöy-Capdebo Johanna assz. ivén: Hodászy-
Pözner Erzsébet, Uray Hulda és Ilona, Huzly Károly, So-
moskeöy-Capdebo Johanna.
Széchenyi Pál gróf ur ivén: Sáncz Mihály, Szé-
chenyi Pál gróf.
Szekrényessy-Slachta Etelka assz. ivén:
Wüsthof-Varga Camilla bárónő, Polzer-Hauer Sephine bá-
rónő, Pyrker Matild.
Tasner Antal ur ivén: Lejtényi Angelica, Tasner
Antalné.

II). Egyes előfizetők és megrendelők.

Einzelné Pränumeranten und Besteller.

Bartak János.
Ifj. Bene Ferencz.
Bethlen Sándor.
Bitnicz Lajos.
Bohus-Szögyény Antonia.
Burian N.
Csorba Mihály.
Dedinszky Gyula.
Édes Albert.
Forray-Brunsvik Julia grófnő.
Gaal Maria.
Geibel Hermann.
Ghyczy Ignác.
Hámori Nándor.
Hausner F. L.
Hora Imréné.

Illés Ádám.
Károlyi István gróf
Károlyi István nyomdatulajdonos.
Kazinczy Gábor.
Kelemen József.
Kubinyi Ágoston.
Lázár Imre.
Mészáros-Lipovniczky Terézia.
Mihálovics József.
Müller Emíl.
Nagy Róza.
Orbay Antal.
Rheb Franciska.
Schäfer János.
Schultz József.
Seeler Ferdinánd.

Sulucz József.
Szalay Sándor.
Szemerényi Károly.
Szente Zsigmond.
Szögyény-Marich Maria.
Takács István.
Tarbay József.
Tavasy Lajos.
Thill Ferdinánd.
Tóth Károly.
Ujlaky Imre.
Gr. Vay Dánielné.
Vay Róza bárónő.
Wasserreich János.
Weisz-Bernát Ferencz.

Wachtel

P6 —

E dalgyűjtemény barátihoz. Több tekintetből tartám szükségesnek e dalfüzet előfizetőji és megrendelőjinek névsorát nyilvánossá tenni. A példányok száma, melly jelen előfizetés vagy előre megrendelés által biztosittatik, kétszázra terjed: tehát csak félannyira, mint szükséges az illy alakban megjelenő füzet kiállítási költségének fedezésére. Alulirt kiadó azonban nem csügged abbeli reményében, miszerint e költséghiányt a t. közönség ezutáni élénkebb részvéte fedezendi, sőt e dalfüzet fennebbi pártolójinak mindenike (saját személyén kívül) még legalább két előfizetőt képes leendő szerezni, hogy ez által az öszves magyar ajkúak s nemzeti zene-kedvelők körében legalább 400 példány költsége előlelegesen biztosítva levén, e népdalok kiadása ne csak fel ne akadjon, hanem mielőbb folytatassék. E bizalomtól buzdítva bátor vagyok e dalgyűjtemény barátjait megkérni, sziveskedjenek hozzám intézendő pár soraikban nyilatkozni, ohajtják-e, hogy e gyűjtemény 3-dik füzetét is kiadjam, és számot tarthatok-e nemcsak saját egyéni pártolásukra, hanem arra is, hogy szives törekvésük által még egy pár előfizetőt szerzendnek. Kedvező válaszuk érkezte után a 3-ik füzetnek a nélkül is legalább 4 hónapig tartani szokott nyomtatását azonnal megkezdvén és erről a t. közönséget értesítvén, megkérem őket az előfizetési díj beküldésére, melly a régi maradand, t. i. csupán magyar szövegű füzetért 1 ft. 30. kr., — német és magyar szövegűért 2 ft., — postai küldés díjaul egy füzetért 20 kr. pp. — Az érkezendő válaszok tudatandják velem: kedves-e ezen vállalat a t. közönség előtt vagy sem.

Mátray Gábor.

An die Freunde dieser Liedersammlung. Mehrere Rücksichten bewogen mich das Verzeichniß der Pränumeranten und Besteller dieses Liederheftes zu veröffentlichen. Die Anzahl der Exemplare, welche durch die gegenwärtige Pränumeration oder vorläufige Bestellung gesichert wurde, beläuft sich auf zweihundert; also nur auf die Hälfte jener Menge, welche zur Deckung der Kosten einer derartigen Ausstattung erfordert wird. Der gefertigte Herausgeber läßt jedoch die Hoffnung nicht sinken, daß die künftighin regere Theilnahme des verehrl. Publikums diesen Kostenabgang ersetzen, ja sogar Jeder der oberwähnten Gönner dieses Liederheftes im Stande sein wird, seine Person abgerechnet, wenigstens noch zwei Pränumeranten anzuwerben, damit hierdurch im Kreise der Liebhaber ung. Nationalmusik die Aufschlagkosten der erforderlichen 400 Exemplare vorhinein gesichert werden, und die Herausgabe dieser Volkslieder nicht nur nicht gehemmt, sondern baldigst fortgesetzt werde. Durch diese Zuversicht angeeifert, nehme ich mir die Freiheit die Freunde dieser Liedersammlung zu ersuchen, mittelst an mich zu richtender Paar Zeilen baldmöglichst zu eröffnen, ob Sie es wünschen, daß ich auch das 3-te Heft dieser Sammlung herausgebe, und ob ich sowohl auf Ihre individual-persönliche Gunst, als auch darauf rechnen dürfte, daß Sie durch Ihr gütiges Bemühen noch ein Paar Pränumeranten zu verschaffen geneigt wären. Beim Eintreffen einer günstigen Zusicherung werde ich den ohnedem wenigstens vier Monate in Anspruch nehmenden Druck des 3-ten Heftes sogleich beginnen lassen, hierüber das verehrl. Publikum verständigen, und zugleich zur Einsendung des bisherigen Pränumerations-Betrages einladen, nämlich für ein Exemplar mit ung. Texte allein 1 fl. 30 kr., — mit deutschem und ung. Texte 2 fl. — für die Postversendung per ein Heft 20 kr. Umze. — Die einzutreffenden Zuschriften werden mir die Gewißheit bringen: ob dieß Unternehmen die Gunst des verehrl. Publikums sich erwarb, oder nicht.

Gabriel Mátray.

LB 5120195 2593